

ကာတွန်း

အိမ်ထောင်ရေး

အိမ်ထောင်ရေးအဖွဲ့

BURMESE CLASSIC .COM

ကျွန်း-ပျံး-ပျံး

BURMESE CLASSIC .com

ကျွန်း-ပျံး-ပျံး

ကျွန်း-ပျံး-ပျံး

ခြံစည်းရိုးတွင် ဆိုင်းဘုတ်တစ်ခုကို အကျအနပ်
ချိတ်ဆွဲနေသော ပွကြီးကို တွေ့ ပြီးမိုးလုံးက
ဆိုင်ကယ်ကို ရင်က ဖတ်လိုက်သည်။

နုပတ်ပတ်ပွေး၏
အကြွေးရှင်များ သိခေရန်
ကြောငြာ ချက်
ဆိုပါလား။

ဒီတစ်ခါတော့
သူတို့ ကြောက်ရမယ့်
အလှည့်ပေါ့ကွာ။
မပိုင်လား။

အင်း။
မဆိုင်တဲ့လူတွေကတော့
ငါးခုပြန်နဲ့ ခတ်တိုးတိုးဝေပန်ကြမှာပဲ။
မင်းရေး ထားတာကလဲ
ပြန်ကြည့်ဦး။

ကျွန်ုပ်တို့ယာဉ်ကြီးသည်
ယနေ့မှစ၍တစ်ရာတိုင်အောင်
ကျွန်ုပ်၏ဝန်ဆောင်မှုများလျှောက်ထားသည့်
ငွေကြေး/ပစ္စည်းအရောင်းများကို
တာဝန်ယူ ပြေလည်ပေးတော့မည်
မဟုတ်ကြောင်း နုတ်ဖတ်ပေးနှင့်
အရောင်းရောင်းလုပ်ထားသူများကို အထူး
သတိပေးအပ်ပါသည်။
ပုံ/တာယာဉ်ကြီး။

BURMESE CLASSIC

အေး-
ဒီလိုမှမလုပ်ရင်လည်း
မင်းဒီတစ်သက်နာမည်ထူမှာ
မဟုတ်ဘူး။

ပြောချင်
တော့ပါဘူးကွာ။
တလောကလည်း သူ့
အကြွေးရှင်တွေ အိမ်ရှေ့
မှာလာသောင်းကျန်း
သေးတယ်။

ဒီတော့ထုံးစံအတိုင်း
မင်းမိဘတွေဆီပဲပြေးတောင်း
ရတာပဲမဟုတ်လား။
ဟား.....ဟား...

ကဲ
မော်ဒန်သူတောင်းစားကြီးရေ
ဦး... ငြိဟော။

မှန်၏။ သို့သော်လက်ရှိတွင်တော့သဒ္ဓါလွန် ဆွမ်းတော်ရုပ်
ဆိုသလိုခေတ်နာပျက်ခံနေရပေပြီ။ နောက်ဆုံးခေါက်ကို
ကျွန်တော်မှတ်မိပါသေးသည်။

ဘား... မင်းမိန်းမက
လမ်းဘေးမှာတွေ့လမ်းဘေးက
ကောက်ယူထားလို့ခုတော့

မင်းခေါင်းပေါ်ကလက်ကျန်
အမွှေးကိုလက်ချိုးရေလို့
ရနေပြီ။

ဆင်ခြေပြန်မတက်ဝံ့၍
အမွှေးကိုအားကိုးတကြီး
ကြည့်မိသောအခါတွင်လည်း...

ကိုယ့်ကို အကျိုးမပေးတဲ့မိန်းမကို ဆက်ပေါင်းမနေဘဲ မေမေတို့ အိမ်ကိုပြန် လာခဲ့။ ကံကုန်သွား ဆန်ဆုံစားပေါ့ကွယ်။

မင်းသာလမ်းခွဲပြန်ရင်လေ ဝုဏ်သရေရှိတဲ့အတန်းစားထဲကမိန်းခလေး တစ်ယောက်နဲ့ ငါ့ကိုယ်တိုင် ပေးစားမယ်ကွာ။

အခုနည်းပြင်ခည်းရုံးသော်လည်း ကျွန်တော်တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်။

ဘယ်ခြံမှာမွေးပြီး ဘယ်ဥကပေါက်မှန်းမသိတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကိုများကွာ။

၃. ကလေးကလေး
မဖြစ်နိုင်ဘူး၊
၃. ကလေးကလေး
ဖြစ်မယ်.....

ရုပ်ကလေးလှတာမက်တော့ ခုမင်းကိုယ်မင်းပြန်ကြည့်ခမ်း။ မြဲမြဲမှတ်ထားကွ။ ရုပ်လှတာပုတ်စားလို့ မရသာလို့ပြုတ်စားတော့လည်း မနူးဘူး။ အရေပြားပေါ်က အသားပြေပဲ။

ဒို့တိုးခကားကြောင့်
ကျွန်တော်ကျောတွန့်ကာ
သေဖော်ညိုကြည့်သည်။
ဖော်လံဟားတကလည်းပါ၏။

အဖေတူသားဆိုပါဗျာ။ အမေ
ငယ်ငယ်တုန်းကလည်း (ခေတ်အခြေအနေအရ)
ကွင်းတောင်မကိုင်ရတဲ့အလှဘုရင်မ
ပဲလေ ဟုတ်ရဲ့လားအမေ

ကွင်းတောင်ကွင်း
ပိုများ... မှောင်မှောင်မိမိ...
နဲ့ မိမိကဲ့သို့မတူ...
ခေတ်ပြောင်း...
အလှပိုများ ကွင်းတောင်
အလှပိုများကွင်းတောင်...

ဟိုက်
ဒီကောင်...
ပေါ်ကောင်လုပ်
နေပြီ

မင်းမို့ ပြောရက်တယ်ကွာ။
လှတယ်ဆိုတာတူပေမယ့် အတွင်းစိတ်က
အရက်နဲ့ရေရပိုပဲ

နင့်ဟာမက လူကိုဖျက်
အရက်။ အဲဒါနဲ့တူတဲ့မိန်းမ။ ငါက
ရေအသက်တမ နက်ဆိုသလိုမရှိမဖြစ်
စီးတဲ့ရေ ဆည်တဲ့ကန်သင်း ဟဲ့။

မင်းအမေက
ချွေးမကိုကြည့်မရတာဆန်းသလားကွာ
ခရိုက်နဲ့ လှုပ်ပုံတွေကဘဝပျက်ကိန်းကို
ဦးတည်နေတာ။ မင်းမိန်းမကလေ...
တယ်... ငါမပြောတော့ ပါဘူး။

တည်ငြိမ်ခွာငွေထုတ်ပေးသောလက်ကို ကျွန်တော်ကတုန်းခွာဖြင့်လက်ခံယူရင်း...

သားကို ဆင်ခြေပုံးရင်ကွက်လေးမှာ ထားရလို့ အမေဖျော်တယ်ထင် လို့လားဟင်။ ရင်ထဲမှာမချီအောင် နှာပါတယ်ကွယ်။ ကဲ... ရှေ့ မင်းလိုတဲ့ငွေ။

ခွင့်လွှတ်ပါအမေရယ်။ အမေတို့ပြောတာထက် သားမိန်းမကဆယ်ပြန်မက ဆိုးတာသားသိပါတယ် ဒါပေမယ့်...

မြို့ကတယ် ဒီခွင့်က မိန်းမကြီးကို ခုငွေ ဟင်... ခုငွေ ပြန်ဖြင့်ထုတ်ပေး ပေး...

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ကွာ ရောဂါပျောက်ဖို့ ဆေးခါးကြီးတော့ သောက်ရမှာပဲ။ မင်းမိန်းမရဲ့အကြွေးတွေကို ရှေ့ဆက်ငါတို့ရှင်းမပေးတော့ဘူး။ အေး . ဒီခဏားတို့ပြောတဲ့အတွက် တို့မှာ ဘယ်လောက်ရင်နှာရသလဲ မင်းအသိပါပဲ။

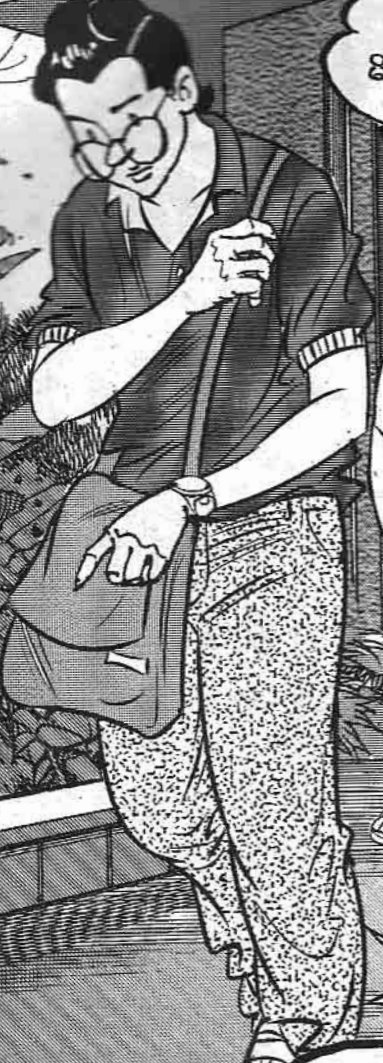

သိပါသည်။ ထိုသို့ သိသည့်အတွက်လည်းတစ်ပါးသူ
ပို၍ရင်နာရပါသည်။ ခေါင်းငိုက်ဆိုက်ချကာ တလှမ်းခြင်း
ထွက်သွားသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ကြည့်ရင်း...

မိန်းမတစ်ယောက်အတွက်နဲ့
မိဘကိုဆက်ပြီးစိတ်ဆင်းရဲအောင်
လုပ်ဦး မှာလားသားရယ်။

သားမိုက်ကြီးဝုတ်ကို
ထိန်းဦးမယ်ပေါ့။

ထားပါတော့ကွာ
သူ့ခမျာဝင့်ကြွေးပဲမကုန်
သေးတာလား၊ တကယ်ပဲ ချစ်စိတ်က
အားကြီးလွန်းတာလား။ ငါလည်း
မပြောတတ်ဘူး။ အင်း... သူ့ကိုယ်သူ
လည်းသိ မယ်မထင်ပါဘူး။

ခုတ်တံကိုရေခွက်တွင်းနှစ်၍
နောက်ခံအရောင်အတွက် အတွေးနှစ်
နေသောကျွန်တော်နောက်မှ-

ကိုရေ-
ဒီမှာကြည့်ပါဦး။
နုပတ်အရမ်းလန်းသွားပြီ
မဟုတ်လား။

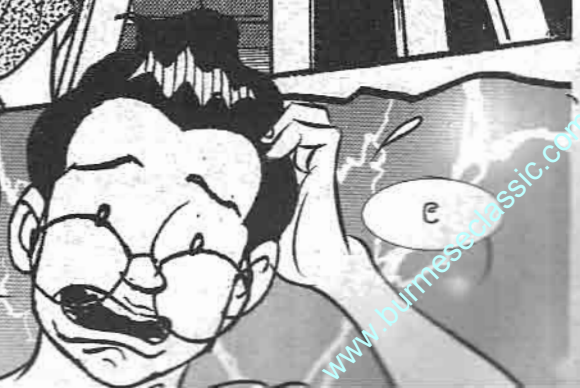
လှလှနဲ့သည့်ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်၌
တသားတည်းကျနေသောအပြူရောင်
ဂါဝန်လေးနှင့် ကြော့ကော့နေသော
နုပတ်ကိုကြည့်ကာကျွန်တော်က-

အလိုလေးဗျာ-
ဘယ်ကုမ္ပဏီကဝပွန်စာပေးလို့
ဒီလောက်သလာရတာလဲ။

ခိ . . . ခိ . . .
ရွှေတာယာကုမ္ပဏီက
ထုံးခံအတိုင်းပေးတာပေါ့။မမော်လီက
ဆိုင်ပွင့်ပွဲ ဟော့ချေးမို့အားပေး
ခဲ့တာပါ။ တို့က မံသံလည်း
လှ ပြီးသားပေ။

အောင်မငါး . . . မနေ့က
ငါပေးထားတဲ့ငွေတစ်သိန်းက . . .
မီးပို့ချောင်ထံမဝင်ပဲ နှင့်ဖီရိုထံထပ်ဝင်ပြန်ပြီပေါ့။
ကောင်းပေါ့ကွာ။ အိမ်ရှေ့မြောင်းထဲက
ကန်ခွန်း ရွက် နဲ့ပဲ ဒီတစ်လတော့
နှစ်ပါးသွားရတော့မှာပေါ့။

၉

ကျွန်တော်အေးထွက်ချင်သော်လည်း နုပတ်၏မျက်နှာ
ပေးကြောင့် ထွက်ခရားအပေါက်ပျောက်သွားသည်။

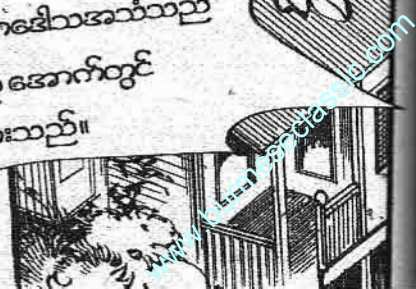

နုပတ်မှာ
ငါးသောင်းကျန်ပါသေးတယ်
'ကို' ရယ်။ အများကြီးမသုံးခဲ့ပါဘူး။
ငါးသောင်းလောက်ပါပဲ။

ဘုရားရေ...
ငါးသောင်းလောက်ဟုတ်ခ
မယ်မင်းကြီးမ ကျုပ်ကိုခရိုနီလက်သစ်
မှတ်နေရော့သလား။ ခုတ်တံ
အခိုးထွက်အောင်ရေးမှရတဲ့
ပိုက်ဆံဟဲ့။

ထိုအခိုက်မှာပဲ.... ကျွန်တော်၏ ဂျာနာအေးအသံသည်
Key ပိုင်းသည့်ပြာနှင်းနှင်းအသံတစ်ခု အောက်တွင်
Fade Out (မှန်သီးပျောက်ကွယ်) သွားသည်။

ဟေ့ နုပတ်ရှိလား။
ထွက်ခဲ့ခမ်း။

ကျွန်တော့်ကို ခပ်ကူတောင်းသလို
ကြည့်သော်လည်း မထူးသဖြင့်
အိမ်ရှေ့သို့ မဝံ့ မရဲတစ်ချက်
ကြည့်ကာ-

ဟော တော့...
ဒါဒေါ်စိန်တစ်လုံးရဲ့
အသံပဲ။

နုပတ်ပတ်ပွေး
မရှိဘူးရှင်။

ဪ-နုပတ်မရှိတော့
ခုလှမ်းပြောတာပွဲကြီးရဲ့ မယားငယ်
အသံပေါ့။

အမင်း
ဒီတစ်ယောက်နဲ့ တင်
ဆယ်သင်္ဘောပျံပျာ။

ကျွန်တော်၏အိမ်မှာ မျက်ခေါင်းကို နှုတ်က
'ထားလျှင်နေသတ်လျှင်လည်း သေရမည်'
မျက်နှာပေးပေးနှင့် တုံ့ပြန်လိုက်သဖြင့် -
အိမ်ကိုထိန်းကာ-

ဆံဖြူသွားကျိုးတောင်
နှုတ်ရဲ့အကြွေးတွေကို
ကိုယ်ဆပ်လို့ကုန်နိုင်
မှာလား။

အင်း-
နောင်နှစ်ဘဝနှစ်ဆက်
ဆိုရင်တော့ ကြေလောက်
ပါရဲ့-အယ်-ဟုတ် ပေါင်

မူး...
နှင်ကတော့ပေး...

ကံထားပါတော့
အကြွေးက ဘယ်လောက်လဲ။
တစ်ထောင်လား။
နှစ်ထောင်လား။

နုပတ်သည် ယုန်ကလေးတစ်ကောင်လိုနားရွက်မထောင်
တတ်သဖြင့် လက်သုံးချောင်းထောင်ကာ-

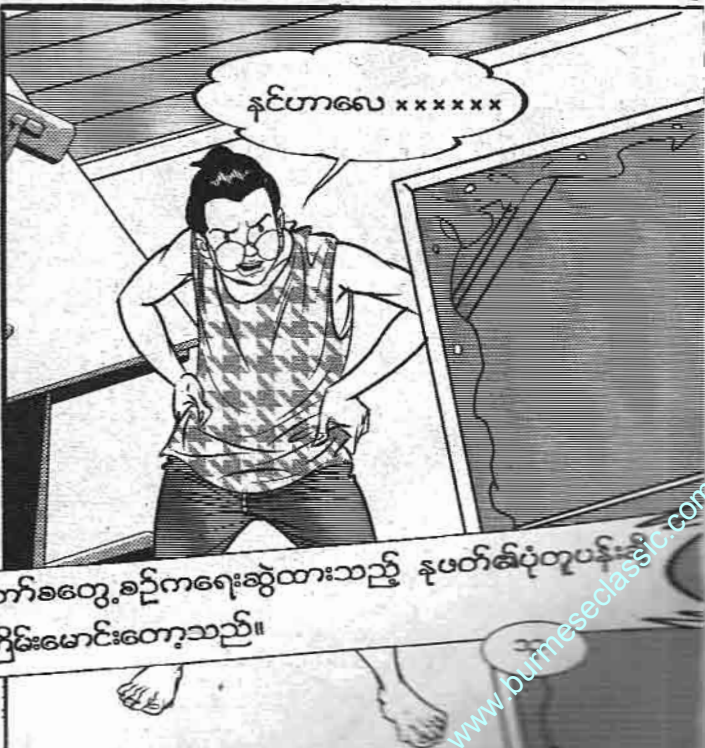

ထောင်ဂဏန်းလောက်
တန်တာကိုယ့်မိန်းမ သုံးတာ
တွေ့ဖူးလို့လား 'ကို'ရယ်။
ယူထားတဲ့အင်္ကျီက
သုံးဘောင်းခွဲထဲပါ။

ကျွတ်-ငါက
မပြောလိုက်ချင်ဘူး
ကဲ-လက်ကျန်နဲ့ ပဲ
မင်းအကြွေးကိုသွား ရှင်း
ပေးလိုက်တော့

အိတွေ့ကြောင့်
'ကို့'ကိုခွဲမရတာပေါ့။

နင်ဟာလေ xxxxxx

သူမဆင်းသွားသည်နှင့် ကျန်တော်ခတွေ့ခဉ်ကရေးဆွဲထားသည့် နုပတ်အိပ်တုပန်း
ကားရှေ့တွင်ရပ်ပြီး ဆူပူကြိမ်းမောင်းတော့သည်။

နုပတ်သည် ဒေါ်ခိန်တစ်လုံးဆီလက်ထဲသို့
ငွေသုံးသောင်းခွဲထည့်ပေးပြီ။

ကံ... ဒေါ်ခိန်တစ်လုံး
သူများအိမ်ရှေ့မှာ ဖော်စပ်ကာ
အသံနဲ့ အော်ခေါ်မနေနဲ့
ဧရာ ဒီမှာ ရှင့်ရဲ့
အကြွေး

ငါက
သာတောင်မအော်ချင်ဘူး
ညည်းယောက်ျားကစာတန်းကြီး
ခြံစည်းရိုးချိတ်ထားတော့ ရင်ထိတ်
ရတာပေါ့။ အကြွေးကျန်သေး
တာကိုး။

ကံ... ရခရာရှိတာ
ယူပြီးပြန်တော့။ ခုတောင်ကျွန်မ
ယောက်ျားမရှိလို့ ရှင်ကံ ကောင်းတယ်
မှတ်ပါ။ မနက်က ဟိုဘက်လမ်းက
မခင်တုတ်ကျွန်မဆီမှာ နှစ်လုံး
ထိပိုးလာ တောင်းတုန်းက
ဆိုရင်လေ...

ကံကိစ္စလဲ
ပြော...

ဟိ... ဟိ...
နှစ်လုံး... နှစ်လုံး...
အိမ်ထဲ... အိမ်ထဲ...

ဒေါ်စိန်တစ်လုံးအနည်းငယ်ဖြူသွားသည့်ဟန်ဖြင့်
အိမ်ထဲသို့ ကြည့်လိုက်ပြီး...

ဒါဆိုရင်လည်း
ညည်းယောက်ျားကြွေးရင်တွေ
မီးနဲ့ မလိုက်ရအောင်ခတ်ကင်း
ကင်းနေပေါ့အေ

ညည်းကြွေးယူရင်တော့
လာတောင်မှာပေါ့။ ကဲ... ငါလည်း
မီးနဲ့ အလိုက်ခံ ရှာခိုလို
သွားတော့မယ်။

www.burmeseclassic.com

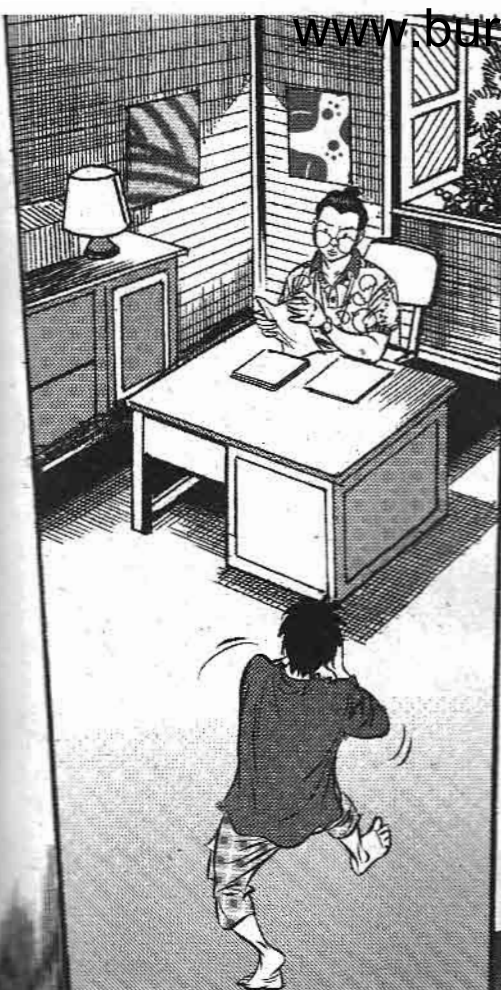
လက်ကျန်ငွေလေးတစ်သောင်းခွဲကို ကိုင်ထားသော
နုပတ်၏အကြည့်သည် ပွကြီးကိုယ်တိုင်မျိုးခေ့ချ၍
ချိတ်ထားသော ဧရာပြောင်ထိရုံကန်ငွန်းခင်းကြီးပေါ်တွင်
ရေဝဲသွားသည်။

ကန်ငွန်းလည်းအားရှိပါတယ်
'ကို'ရယ်။

ထမင်းခုနစ်ရက်မစားရသဖြင့် သေတော့မည့်
မျက်နှာပေးမျိုးနှင့် ဆိမ်ပေါ်တက်လာသောပုပြင်း
ကြောင့် ကျွန်တော်ဖတ်လက်စာမူကြမ်းကိုချပြီး-

ဟကောင်ကြီး...
ဘာဖြစ်လာတာလဲကွ။

အောင်မင်း...
ပွကြီးရဲ့ မင်းမိန်းမလုပ်ပုံ
ကောင်းသေးရဲ့လားဟင်

ငါ့မှာ
ဟော့ဒီသွားခေါ်ခေါ်လေးနဲ့
မနည်းကြီးပိုးပန်းယူထားရတဲ့မိန်းမ
ခုတော့သွားရှာပြီကွ။
အိး... ဟီး... ဟီး...

ဟင်-
မင်းမိန်းမဘာဖြစ်လို့လဲ

ဗြာရင်းဆိုရင်းမျက်ရည်ပါကျလာသဖြင့်
ကျွန်တော်ခြေမကိုင်မိလက်မကိုင်မိဖြစ်
သွားတာခိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာဖြင့်-

ငါ့မိန်းမညိုညိုလုံးလုံး
ထွားထွားလေးဟာလေး။
ငါနဲ့ယှဉ်ရင်မလိုက်ဖက်ဘူးလို့
လူတိုင်းကပြောကြတာ။

ခုတော့
နတ်နန်းလှတန်းမှာ
မင်းမိန်းမကြောင့်ပေါ့၊
သွားရှာပြီ၊ မပြန်လမ်းကို
မြန်းသွားပြီကွ။

ဟဲ...
ဖြစ်ဖြစ်လေး...
ခေါ်ခေါ်စီးစီး
ကွ...

ငါ့မိတ်မကောင်းပါဘူး
ပူပြင်းရယ်

၇-ခုနှစ်
ပြည့်နှစ်က... ငါ
မလက်တော့ဘူး
အော် ဒါပဲ...!

ငါ့မိန်းမကြောင့်
မင်းမိန်းမငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့
ဆုံးရှာပြီဆိုတော့ သူတို့အချင်းချင်း
ဘာတွေများဖြစ်ကြတာလဲ။ ငါ့ကို
ရှင်းအောင်ပြောခမ်းပါကွာ

ပူပြင်းသည် မျက်စည်သုတ်ကာ
တဆင့်ဆင့်ရှိုက်လျက်-

မင်းပဲ မပြန်လမ်းကို
မြန်း ရှာပြီဆို

သူတို့ချင်းပက်ကိုက်ကြ
အဲလေ ဟုတ်သေးပါဘူး
ဟေ့ကောင်ပွကြီး မင်း
ခကားကိုဆင်ခြင်ပြီး ပြော
ခမ်းပါကွ ငိုမိန်းမ
ဘာလို့သေရမှာလဲ

အေးလေ
သွားတာကသေတာမှမဟုတ်တာ
မင်းမိန်းမမိတ်ဆက်ကောင်းလို့ ခုတော့
ငိုမိန်းမက ဇာတ်မင်းဘားမိုးညှစ်
နောက်ကိုလိုက်သွားပြီ။

ကျွန်တော် နဝေတိမ်တောင်ပြစ်သွားပြီး
ပူပြင်းကိုကြည့်ကာ-

ဟ-မင်းဘားက
နောက်တစ်ပွဲ ဘယ်လိုနဲ့မလဲ
လိုက်ကြည့်တာပဲ ငါ့လားရန်တွေ့
နေရသလား။ အချိန်တန်အိမ်ပြန်လာ
မှာပေါ့။ ငါ့နှယ်ကွာ . . .
ဘာများလဲလို့။

ဒီမှာဟေ့ကောင်
ပွဲကြည့်ချင်လို့မဟုတ်ဘူးကွ
အာတာကြည့်ချင်လို့...။ ရော့..
ဒီခက်ကိုသေသေချာချာ
ဖတ်ကြည့်

ဒေါသတွေအပဟောထွက်နေပေမယ့်
ပုပြင်လက်မှတ်ကို ယူကြည့်လိုက်ရာ...

မျက်နှာပွင့်နေလား၊
ငါကပဲ ပွင့်နေလား၊
တွေ့ကြည့်ပေးကလေး၊
ဒီ. ဒီ. ဒီ.

ကိုပုပြင်၊

“ရှင်နဲ့ နေရာက ရင်ခုန်သံတွေ
ကဗျာမဆန်တော့ဘူး။ ကိုကိုညွှန်နဲ့မှ
ကရန်အသစ်တွေ
ပြန်ဖြစ်လာတယ်။
ဒါကြောင့် ကျွန်မနုလုံးဘားကို...
ကိုကိုညွှန်ရဲ့ ကမ္ဘာ့ပေးထံမှာ ထာဝရအညွှန်
ခံလိုက်ပါပြီ။
ပွမ်းနေလည်း အပိုပဲမို့လို့၊
လုံးဝခွင့်မပွတ်ပဲထာဝရမှန်း
လိုက်ပါတော့။ ကျွန်မကတော့
(ပတ်သက်ခဲ့သမျှ) မေ့လိုက်ပြီ။
ကိုကိုညွှန်ရဲ့ ဇနီးအသစ်
ညီညီချစ်။”

P.S - ကျွန်မရဲ့ ok ဆေးကင်္ဂါပေးကိုတော့အမှတ်တရထားခဲ့တယ်။
ဆက်သောက်ချင်သောက်လိုက်ပါ။ ကိုကိုညွှန်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးတဲ့
ခုပတ်ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ကြောင်းပြောပေးပါ။

ကျွန်တော်ခါကိုဖတ်ပြီး လေတစ်ချက်ပူးကန်
မှတ်ထုတ်လိုက်မိသည်။

ငါလည်း
ဟို ကောင်လို့ညွှန်တတ်
ပါတယ်ကွာ။ ဒင်းကငါ့သွားပေးနဲ့
ခြစ်တာနဲ့ တင်အားမရဘဲ အညွှန်ပါ
ခံချင်လို့ ခုတော့ပါသွားပြီ။

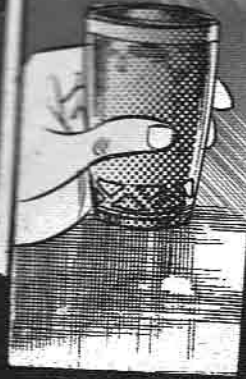
ကိုယ့်ရင်ဘတ်ကို
ခည်အမှတ်နဲ့ တအားနက်
မနေပါနဲ့ သူငယ်ချင်းရယ်။

ငါ့မှာ....
နှက်ခရာမှ မရှိတော့
တာ

ထို့နောက်တွင်တော့ ပူပြင်းကျေနပ်ခရေန်အတွက်
ဖြေဆေးတစ်ခွက်အနေနှင့်...

တောက်-
နုတ်... နုတ်...
ဒင်းပြန်လာမှ ရှယ်ဆုံးမ
လိုက်မယ်

ဟွန်း...
နုတ် ကိုယ်တုံးရုံး...
အယ်ဟုတ်ပေါင်ဘောက်ဖတ်ပိုး
တုံးရုံး ဖြစ်သွားအောင်
ဆွဲဆန်ပစ်မယ်။

ရိမုဒ်ဆုတ်ကို ဟိုနှိုင်းဒီနှိုင်းနှင့် လှိုင်းပေါင်းခုံ
ကြည့်နေသော နုတ်ကို ကြည့်ကာ ကျွန်တော်က-

ဒီမယ်...
ဒေါ်ရွှေနု နုတ်ပေး

ဘာတုန်း...

မင်းပူပြင်းမိန်းမကို
ဇာတ်မင်းသားဆိုးညှစ်ဆိုတဲ့
အကောင်နဲ့ ယောချပေး...

ခဏားပင်မဆုံးမီ ဒေါ်သအရောင်
ချယ်ထားသော မျက်နှာဖြင့် နုတ်ကက-

အလိုလေးတော်။
လူကိုများ... ဘာယောချ
ရုရှာလည်း နှစ်ဦးသဘောတူ ခိုးရာ
လိုက်ပြေးတာ။ နုတ်ကအနေသာ
ကြီးပါ။

ဟဲ့... နင်မိတ်ဆက်
ပေးလိုက်လို့ ဒီဇာတ်ကို သူတို့
ကကြတာလေ။

အိုး...
မိတ်ဆက်ပေးတာပေး
ခုခပ်ပေးတာမှ
မဟုတ်တာ

ဟွန်း...
ညို့ဆီမိတ်ရောက်သွားလို့
နုဖတ်ကို အာရုံမကျ တော့တာ
'ကို' ကံကောင်းတယ်မှတ်

ဆိပ်မြောင်အခြီးပြတ်လို့
ကျွန်တော်ဆွေ့ဆွေ့ခုန်သွားပြီး-

ဘာ...ဘာ...
ညို့ညို့ချစ်နဲ့ မပြစ်ရင်
မသာကောင်က နင့်ကို
ညှစ်မယ်ပေါ့။

အောင်မာ-

နုဖတ်တို့က ညှစ်တိုင်းခံရမယ့်
'ကို' ရဲ့ရေဆေး/အခရိုင်းပစ်တောင့်
မှတ်နေသလား။ 'ကို' ကပွဲရင် ဘယ်ယောက်ျား
မဆို ကန်တော့ပါသေးရဲ့ လို့
ပြောပစ်မှာ

ထားပါတော့ပေ။ ခုတော့ပူပြင်း
တစ်ကောင်သောကပေးမီးပြီး အရက်
ပင်လယ်ထဲမျောရရှာပြီကွ။

အမှူးရယ်နဲ့နေသောပုဂ္ဂိုလ်ကို
မနိုင်တော့နိုင်ထမ်းကာ အိမ်ထိပို့
ပေးရသည့်မနေ့ညက အဖြစ်ကို
ကျွန်တော်မြင်မိ၍-

ငါ... ကျွန်တော်ဖြတ် xxxx
နေပြည်တော်ကို လွှဲမိလျှင်...
တစ်လှည့် တစ်လှည့်
တစ်လှည့်...

သူကနင့်ကြောင့်လို့
ပြောတာကိုး

ကို' ရယ်
ညှိကဆင်ချင်တယ် ဆိုလို့
တို့က မိတ်ဆက်ပေးရုံလေးပါ။
'ကို' ခွပ်ခွပ်ထလို့ယေးချတာ
ဟုတ်ပါဘူး

အေးလေး
နဲ့ပြောတော့လည်း
မှန်ပါတယ်
ဒါပေမယ့်...

အရက်နာကျသည့်
မြေရန်အတွက် ဓားစာခံခံ
အရက်ဆိုင်သို့ ထွက်လာသော
ပျိုင်းသည် မြင်နေကြမတုတ်
သည့် မြင်ကွင်းကြောင့် အံ့ဩ
သွား၏။

ပွဲကြီးမိန်းမ
ဖယားခင်း နေပြီထင်ပါရဲ့
ကားကြီးကလန်းလိုက်တာ

အရက်ဆိုင်ဘက်သို့ ခေါင်းငိုက်ဆိုက်နှုတ်
ထွက်သွားသောပျိုင်းသည်
နုဖတ်ကားပေါ်မတက် ဝဲရန်တွေ့ကာ
လှည့်ထွက်သွားသည်ကိုမသိ။

ဟူး
မိန်းမတွေမယုံရတော့
တို့တွေတစ်ရာနဲ့ပဲ
ပြေရမယ်ဟေ့။

ထို့ပြင်ကားပေါ်မှ
လူငယ်က
တံတားအောက်သို့
တခုတရာပစ်ချ
သွားသည်ကိုလည်း
မတွေ့နိုင်ခဲ့ပါ။

ပုဂ္ဂိုလ်များဝေခံစားပေးရန်
ထွက်လာသော ကျွန်တော်
လမ်းထိပ်တံတားပေး
အပြတ်တွင် တခုံတရက်ကို
မြင်မိ၏။

ဟင်-
သေတ္တာပေးတစ်လုံး
ပါလား။

အင်း . . . ပုံခံကတော့
ရှေးဟောင်းသေတ္တာပေးပဲ
ဟိုကောင်ထက်အောင်(ရှေး/ သု)
မူးပြီးကျပျောက်ခဲ့တာလား
ငါနဲ့ထိုက်လို့ရတာလားတော့
မသိဘူး။

ထိုအခိုက်တွင်
ဆိုင်ကယ်တခုတ်ဘုတ်
မောင်လာသောနိလုံး
ကျွန်တော်ကိုတွေ့သည်။

ဆိုင်ကယ်ရပ်ဆိုက်ပြီး

ပွဲကြီးမင်းရေမြောင်းထဲဆင်းပြီး
ဘာလုပ်နေတာလဲ လက်ထဲက
ဘာသေတ္တာပေးလဲကွ

ဒီဘာသေတ္တာလဲဆိုတာတော့
ငါမသိဘူး

မိုးလုံးကပြောပြောဆိုဆိုဘေးဘီကို
ဝေ့ကြည့်လိုက်ပြီး အနားကပ်ကာ-

ကံ-ငါတို့
ဒီသေတ္တာပေးကို လှုံခြုံတဲ့
နေရာမှာသွားပြီးဖွင့်ကြည့်လိုက်ရအောင်
အထဲမှာရတနာတွေပါလောက်တယ်
တို့တော့သူဌေးဖြစ်ပြီကွ
ဟား... ဟား...

ရှေးဟောင်းသေတ္တာ
ထင်တယ်ကွ။ အလိုလိုမြေကြီးထဲ
ပေါ်လာတာဖြစ်မယ်။

ဟွန်း - နင်နဲ့ ဒီသေတ္တာနဲ့
ဘာဆိုင်လို့ဝင်ပြီးခိုင်ဖင်ထိုးရတာလဲ
ကောက်ရတာတင်ကွ။

နိုင်ငံထိုးကွက်
လှပစေရန် မိုးလုံးက
တမင်ကြံ၍ မျက်နှာချို
သွေးလိုက်ပြီး-

အသွားကတည်းက
စောစောစီးစီးမြင်ထားတာက
အပြန်လှရှင်းတော့မှ ကောက်မယ်
တွေးထားတာကိုခွဲကအရေးကြီး တာကိုး။
အဲ-ပြန်လာတော့မင်းဦးသွားပြီ။

ဒီနေ့ခနဲမဟုတ်ဘဲ
မင်းတို့ကမြောင်းသန်ရှင်းရေး
လုပ်အားပေးနေကြ
တာလား။

မနေ့တစ်နေ့ကမှ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်လာသော
သိန်းရွှေကြည်သည် စားပေါက်ရောင်းသည့်
မျက်စေ့ဖြင့်သေတ္တာပေးကို ဖြကြည့်ရင်း
မေးခွန်းထုတ်သည်။

ကျွန်တော်သေတ္တာလေး
တစ်လုံးကောက်ရလို့ပါ ရပ်ကွက်
ဥက္ကဋ္ဌကြီးရယ်

ဟေ ဟုတ်လား...

မှန်းခမ်း
ရှေးဟောင်းသေတ္တာထင်တယ်
ပွကြီး ရေ ၊

UR Right ဥက္ကဋ္ဌကြီး
အလိုလိုမြေကြီးထဲကထွက်လာတာ။
တန်တော့... ပွကြီးရဲ့ အရင်ဘဝက
ယောက်ျားငယ်တွေရဲ့ ရတနာတွေ
ထင်ပါရဲ့။ ဆွေမျိုးဟောင်းတွေ
သိုက်ဆက်တွေက ဆင်းရဲနေတာ
မကြည့်ရက်လို့ပေးတာ
ဖြစ်မှာပေါ့။

သိန်းရွှေကြည်၏မျက်လုံးများသည်
မှောင်ထဲတွင် LED မီး
ထွန်းလိုက်သလိုတဝင်းဝင်းလက်
လာပြီး... ပွကြီးလက်ထဲမှ
သေတ္တာလေးကို ဖြတ်ကန်
ဆွဲယူကာ-

သေတ္တာကို လက်ထဲတွင်
'ဆ' ကြည့်ပြီးခေါင်းတည့်နှင့်ညှိလှုပ်ကာ-

ရှေး-ဒီသေတ္တာလေးကို
ထိုက်သူတွေနဲ့ သင့်သလို ခွဲဝေ
သုံးကြတော့...

မိမိတို့က
မိမိတို့ပါ
ဖယော့...
ဟ ဟ...

မနေ့ညက
အိပ်မက်ထဲမှာ ဘိုးတော်
တစ်ယောက်ရောက်လာတယ်
သူကဘာပြောလဲဆိုတော့...

သေတ္တာကို
အငမ်းမရဖွင့်နေသော
သိန်းရွှေကြည်သည်
မိုးရမ်း၏ခတ်တိုးတိုး
ကျိန်ဆဲသံကိုမကြားမိ။

ဟွန်း
စားမားကြီး-ဥက္ကဋ္ဌထိုင်ခုံ မှ
ဖင်မနွေးသေးဘူးသူများပခွည်း အပိုင်ခီးချင်တာ
ရွှေမထွက်ပဲ မြွေထွက်လာပါဗေဗျာ

သေတ္တာက ဖွင့်လို့ မရဘူးကွ
သော့ခတ်ထားသလိုပဲ။

ရှေးဟောင်း
သေတ္တာဆိုတာမျိုးက ဂါထာတွေ
မန္တရားတွေနဲ့ နီရင်ထားတာမို့
အလွယ်တကူဖွင့်လို့ မရဘူးလို့
ကိုထက်အောင် ကျွန်တော့်ကို
ပြောဖူးတယ်။

သိန်းရွှေကြည်က သေတ္တာကို
မလွတ်ဘဲ ပွဲကြီးကို မျက်စောင်းခဲကာ-

မိုးမလင်းခင်ကတည်းက
မူးနေတဲ့ ထက်အောင်ခကားကိုများ
ယုံရတယ်လို့၊ ငါ့လိုသိက္ခာသမာဓိရှိတဲ့
လူကို ယုံခမ်းပါ။

ဟိုဟိုလေ.. အကုသိုလ်
များတဲ့ လူတွေက ဥစ္စာဟောင်းနဲ့ မထိုက်တန်
ဘူးလို့ ကြားဖူးတယ် ဒီတော့
ဥက္ကဋ္ဌကြီးဖွင့်မရတာဟာ..

ကကျ!

မင်းကသို့ကို
ဒေဝဒတ်လက်သစ်လို့
ခွင်ခွဲလိုက်တာလား

သိန်းရွှေကြည်က
သေတ္တာကို ပွေ့၍
ခါးထောက်ကာ
လေသံမာမာနှင့်-

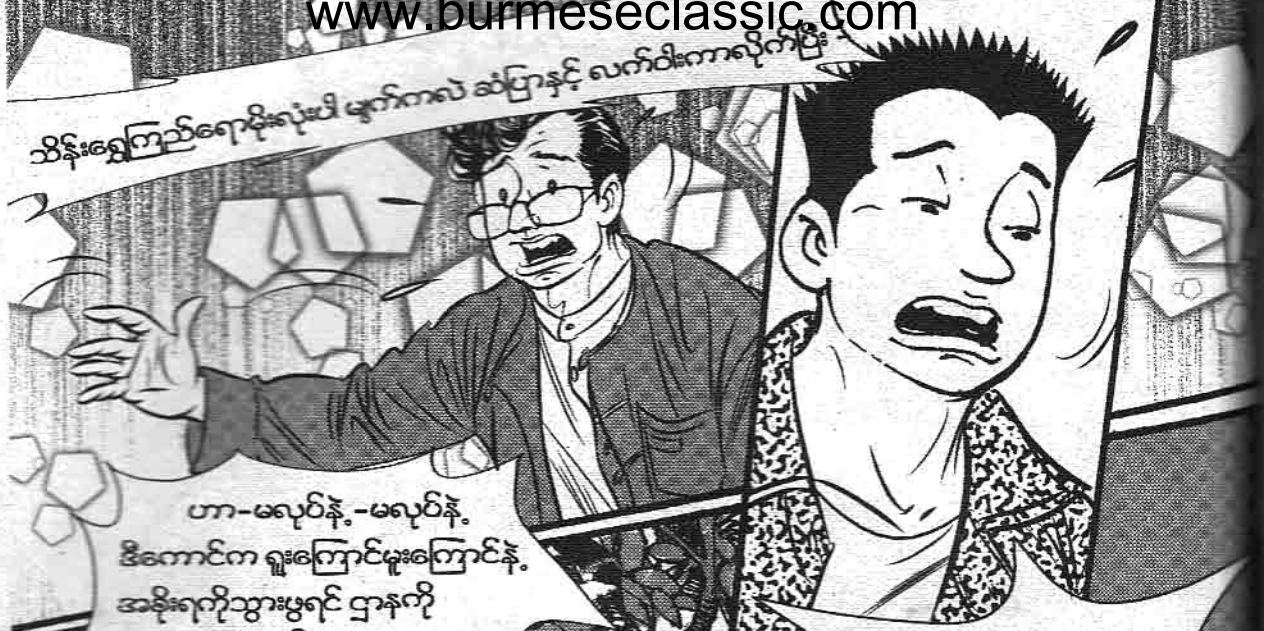
တေမိဇာတ်ကိုပတ်
ကြည့်လိုက်ပါဦး ဥက္ကဋ္ဌရယ်
ကျွန်တော်သဘောကို
ပြောတာပါ။

သဘောတွေသဘက်တွေ
လုပ်မနေနဲ့။ ဒီရုပ်ကွက်မှာငါလှူကြီး။
ဒီမယ်ပွကြီး... မင်းကောက်ရတာမှန်ရင်
လည်း ဒီသေတ္တာဟာပိုင်ရှင်ရှိရမယ်
ဒီတော့ပိုင်ရှင်ပေါ်တုံ့ထိ ငါပဲ
ထိန်းသိမ်းထားမယ်

ပိုင်ရှင်မရှိဘူးဆိုရင်တော့
ကျွန်တော်တို့ကိုပြန်ပေးရမယ်နော်

မင်းကလည်း ကြားထဲက
လောဘတက်နေပြန်ပြီ။ ဒီလိုလုပ်
ကြမယ်လေ။ ရှေးဟောင်းသေတ္တာဆို
တော့ ကိုထက်အောင်ကို
ခေါ်ပြီး တိုင်ပင်ရအောင်

သိန်းရွှေကြည် ရေမိုးလုံးပါ မှက်ကလံ ဆံပြာနှင့် လက်ဝါးကားလိုက်ပြီ။

ဟာ-မလုပ်နဲ့..မလုပ်နဲ့.
ဒီကောင်က ရူးကြောင်မူးကြောင်နဲ့.
အစိုးရကို သွားပွရင် ဌာနကို
အပ်ရမှာ

အေးဆေးဆေးဆေးပါပွကြီးရာ-
ဥက္ကဋ္ဌကြီးနီမံပါလိမ့်မယ်

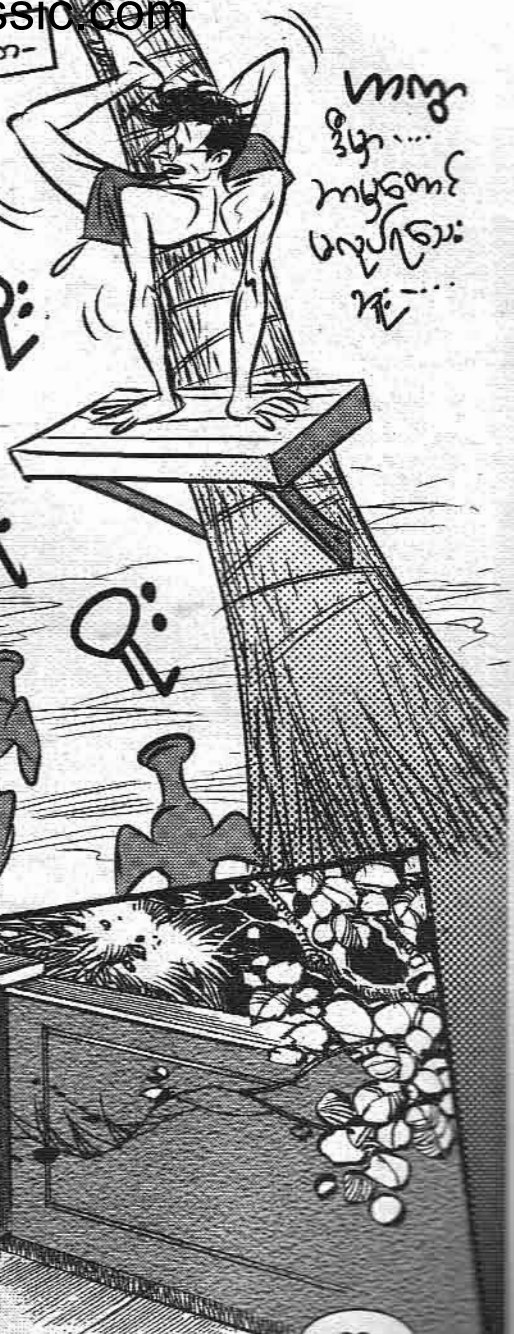
အေး
ပိုင်ရှင်ရှိရင်လဲ
ပြန်ရစေချင်တဲ့စေတနာကြောင့်
မရှိရင်လည်းပွကြီးကောင်းစား
ရအောင် ငိုဖို့နဲ့နဲ့ပဲယူပြီး

..အယ် ဟုတ်ပေါင်...
ထားတော့ကွာ...ဒီညက
ခပြီးငါတော့ချိတ်မယ်။
အိမ်ရှေ့ခြံစည်းရိုးမှာ

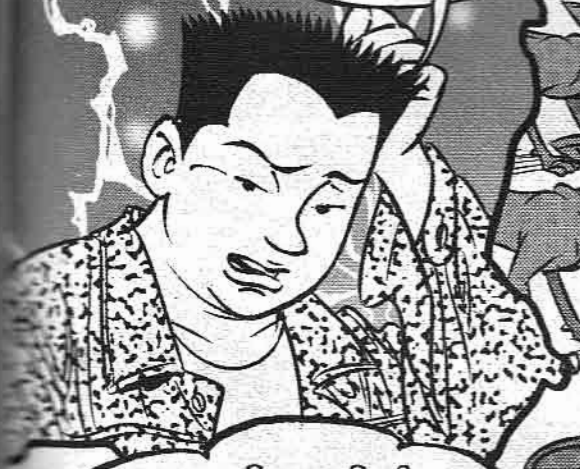

ဥက္ကဋ္ဌကြီး၏ခကားအား မိုးရဲပုံးက တလွဲ တွေး၍ပြောလိုက်ပုံက-

အိမ်ရှေ့မယ် အုန်းပင်ခိုက်ပြီး
ဘောချိတ်မပြပါနဲ့ ဥက္ကဋ္ဌရယ်
ရပ်ကွက်သိက္ခာကျတဲ့အပြင်
ခင်ဗျားဟာကြီးမြင်တဲ့ပုထိုး
ထမင်းစားပျက်ပါမယ်

ဟာဟာ
ဒီမှာ...
ဟာဟာဟာ
မလုပ်ရဘူး
ဟဲ့...

သယ်...ဝက်ပေါ
နွာတွေးတွေး ရသလားဟဲ့
ဗီချိတ်မလှဘောက (White Board) ပါ။
သေတ္တာတစ်လုံးကောက်ရသဖြင့်
ပိုင်ရှင်လာယူပါဒါပဲ

ပိုင်ရှင်မရှိခဲ့ရင်ရော...

မိုးရမ်းခကားမဆုံးမိပင်
သိန်းရွှေကြည်က
အထက်စီးပေးသံဖြင့်-

ပြောရင်းဆိုရင်း
သေတ္တာဆွဲကာ
လစ်သွားသဖြင့်
ဖျံ့နှစ်ကောင်သည်
မြေခွေးအိုကြီးကို
အပြစ်တင်ဆဲဆိုရင်း
ကျန်ခဲ့ကြသည်။

ဒီမယ်မိုးရမ်း

ဆယ်ရက်ကျော်လို့မှ
ပိုင်ရှင်လာမယူရင် ငါကတရားသဖြင့်
စိမံပေးမှာပေါ့ကွ။ဘောလုံးသမားတွေဟာ
ခိုင်လှကြီးရဲ့ အဆုံးအဖြတ်ကို နှာခံရသလိုပေါ့။
ငါ့ရင်ကွက်မှာ ငါ့အဆုံးဖြတ်က ဥပဒေကဲ့သို့
အာဏာတည်ခေရမယ်ကွ။

ဟွန်း..
ငါ့ကြင်းအလယ်သားဆွဲပြေးတဲ့
မြေခွေးပုံပြင်ကတကယ်ပါလား။

သူများကောက်ရတဲ့
ပစ္စည်းကိုကွာ။ အဘိဇ္ဇာ တရားတွေ
တိုးပွားနေလိုက်တာ။ မြောင်းထံ
ခေါင်းနှစ်ပြီးသတ်ပစ်ပို့ပဲ
ကောင်းတော့တယ်..

၃၆

အခွေကအကန်းကို
ဝေပန်မနေခမ်းပါနဲ့ကွာ။ မင်းရော
ဘာထူးလို့လဲ။

အခွေကအကန်းကို
ဝေပန်မနေခမ်းပါနဲ့ကွာ။ မင်းရော
ဘာထူးလို့လဲ။

ဥက္ကဋ္ဌအိမ်ရှေ့တွင် ချိတ်ထားသော
ဘော့ရှေ့၌ ခုရုံးနေသောလူအုပ်ကို
အိပ်ချင်မှတူးဖျက်လှံနှင့် သန်းဇော်က
အိပ်ယာထစတွင် သူ့အိမ်ပေါ်မှ
လှမ်းမြင်မိသည်။

သန်းခေါင်ကျော်မှ သေရို့
ခော့ခော့ခီးခီးခါချိတ်ထားတာနေမှာပဲ၊
ငါတောင်အပေမခေါ်ရသေးခင်သေမိလိုက်
ဦးသိန်းရွှေကြည်ကောင်ရာထုထင်သား
ငါ့ခေပွား

ထို့နောက်တွင်တော့ မျက်နှာသစ်ပို့ပင်
မေ့ကာပူပြင်းအိမ်သို့ ခြေကုန်သုတ်၏။
ဘယ်နေ့တည်းကသေခေခွင်နေလည်း
မသိ။ ယခုတော့ကိုယ့်အတွေးနှင့် ကိုယ်
ဝမ်းသာရုံးဆို နေလေပြီ။

သူ့သမီးကိုချစ်မိတည်းက
မြန်မြန်ကြွပါခေကြောင်းဆုတောင်း
ရတာ ဒီနေ့မှပဲပြည့်တော့တယ်။

ဖွတ်၊ ခေ
ပတ်လည်၊ ခေအို
သံသရာမလည်ပါရခေအို
ဒီ... ပဲလို့ချုပ်ပါလိမ့်
အိုဦး။

ပူပြင်းအိမ်ရှေ့ရောက်သည်နှင့် ကျယ်နိုင်သလောက်
ကျယ်အောင်အသံကုန်တင်ကာ-

ပူပြင်းရေ... Good မောနင်း
ထတော့ညီလေးရေ

၃၈

ဘယ်လိုငှက်ဆိုးက
ငါ့အိမ်ရှေ့မှာ လာထိုးနေတာလဲ
ခေါ်ခေါ်ခေါ်ကူး။

လပ်ကီးငှက်ကွ
ဇီးကွက်.. ဇီးကွက် လာခမ်းပါကွ။
ဒီမယ် .. အီပေကိုယ်တော့ နမေလေး
နဲ့ ခုနှစ်ရက်ခုနှစ်လီ နေရ
တော့မယ်။

ပူပြင်းသည်
နဝေတိုင်းတောင်နှင့်
မျက်လုံးပြိုကာ-

ဟ- ဘာလဲကွ
ဥက္ကဋ္ဌက ဒီခေတ်မှာစားပေါက်
မရှိလို့ ကြံမိကြံရာကြံပြီး..
သူ့သမီးကိုအော်ဒါချ...
ချ...

နှင့်ကြီးတော်တွေ
လုပ်တာထည့်မပြောနဲ့.
ဟွန်း....

ခုကိစ္စက
ဦးသိန်းရွှေကြည်က ကော်သူရဲ့
ကားကို အော်ဒါမှာပြီး ဒီဘွား
မှာကွ။

ပျဉ်းသည်မှန်စို့ပေါက်ကြီးလိုပေါက်ကန်ထောင်ထဲ
လာကာယုကြီးမရသောလောဘကြီးနှင့်-

၆၇၆၇၆

၆၇၆၇၆... မြို့ရောက်
ကျ ပါကမေ့ရက်ကူး
၆၇၆၇၆ ဆယ် ၆၆၇၆၆
ဝတ်စုံမရှိလို့ နှုတ်ထား
ပြန်....

ဟယ်... သောက်ကျိုးနဲ့
ငန့်ကြီးဆီမှာဘောကြွေးရှိသေးတယ်ကွ
ငါလောင်းပြီးနိုင်ထားတာကိုလက်ငင်းမရှင်းဘဲ
ညာတာပါတေးနဲ့ ဘောလုံးကြွေးကို
တမလွန်ထိ 'မ' ပြေးတယ်။

ဆိုကွာ-
ခုနှစ်ရက်ခုနှစ်လီပဲရိုက်
လိုက်ရင် မင်းအကြွေးက
အေးဆေးပါ။

- သေတာရော သေချာ
လို့လားကွာ။ မင်းကတယ်ယုံရတာ
မဟုတ်ဘူး။

သန်းဇော်ကရင်ကော့
ကာ ဂုဏ်ယူဝံ့ကြားသော
လေသံဖြင့် အထက်စီးမှ
နေ၍-

သေတာမဟုတ်ရင်လဲ
အသက်မရှိတော့လို့
ကျန်ရစ်သူတွေက အိမ်ရှေ့မယ်
နာရေးကြော်ငြာချိတ်ထား
တာပေါ့။

သေချာရင်တော့
လူလိုက်ခုရအောင်ကွာ။
ခုတလောငါလည်း အိမ်မပျော်
တာနဲ့ အတော်ပဲ။

ဘယ်လောက်သောက်သောက်

မိန်းမတစ်ယောက်အတွက်
နဲ့ များကွာ။ နွဲ့မွန်ကိုလှမ်းတယ်လို့
အကြောင်းပြပြီး အရမ်းချတဲ့ထက်အောင်နဲ့
လိုက်ပြီးညှိမနေနဲ့။

ခေါင်းခတ်တတ်သံ
ဆီက... ဝါးစာကံသား
တွေနဲ့ နေ့ညနေချင်း
ပိကွ... ကဲကဲ...

ပျဉ်းကခေါင်းတခါခါလှုပ်ရင်း
ဆိပ်ခန်းဘက်သို့ မျက်လုံးစေ့ကြည့်ကာ-

ထက်အောင်က
မညားလိုက်ရတဲ့ချစ်ဟောင်းကို
လွမ်းတာကွ။

ဒါပဲကုန်ပစ်
အဖေ့ ကိုက
ပျဉ်းကခေါင်း
ဝဲဟာ!

ငါကကိုက်ပြီး
မြည်းထားတဲ့ဒိန်ခဲလေး
အရွှေ့ခံရတာ

အရာဘာသိတော့
ပိုလွမ်းမိတာပေါ့။

ဒီပွဲမှာမင်းက
ဘေးထွက်ဘောမြစ်သွားပြီပဲကွာ။
ပြီးတာတွေပြီးပါစေတော့ အချိန်ကုန်ခိုက်
လုံ့လခိုက်ပြီး အိမ်ပြည့်အောင်
လူစုလိုက်ကြမို့။

ဒီသိန်းရွှေကြည်၏ ဘောလုံးပွဲ
လူစဉ်ကား (သည်းခံပါခင်ဗျား
ပြောချင်စေနဲ့လော့ဘွားလို့ပါ)
ဥက္ကဋ္ဌအိမ်ရှေ့ရှိရိုင်းဘုတ် အသစ်
ရှေ့တွင် လူတစ်ချို့က
တစ်ယောက်တစ်ယောက်ပေါက်နဲ့။

ဥက္ကဋ္ဌကြီးခွက်ပုန်းချတဲ့
အချိန်မှာဝင်ပြီး 'မ' လိုက်မယ်
ဒါမှ ခရိုနိုမျိုးဆက်တွေရပို့
ကိုယ့်ငွေနဲ့ ကိုယ်စီးရီး
ထုတ်ရမှာ

ငါ့ယောက်ျားကို
မြှောက်ပေးပြီး ဒီရှေးဟောင်း
ဆာတ္တာ ကိုရအောင် ခိုး ခိုင်းရမယ်
ဒါမှငါ့နှစ်လုံးသုံးလုံးကြွေးတွေကို
ဆပ်နိုင်မှာ။

ငါသာပိုင်ရှင်ဖြစ်ရင်တော့
ရတာနာတွေရောင်းပြီး ကိုရီးယားက
ဂျန်ဆူယောင်း နဲ့ သွားတွေ
မယ်။

ပိုးရိုးသာမန်လူတွေသာမက
တဆင့်ခကားကြားရသည့် ရိုဏ်သာဝင်နေ
ကြသော ယောက်ျား၏နှုတ်ဖျားသို့ပင်
ထိုသေတ္တာအကြောင်းရောက်လာ၏။

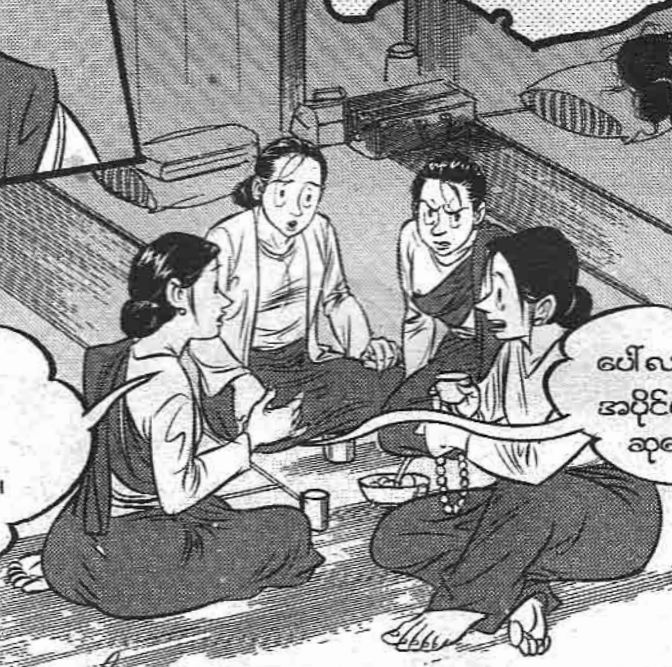
အဲဒီလို ဂရုစိုက်ပေးစား
ဒကာပေက်

သူ့အိပ်မက်ထဲလာပြီး
ဘိုးတော်တစ်ယောက်ကပေး
သွားတဲ့ သေတ္တာနဲ့ တစ်ပုံခံထဲပဲလို့
ဦးသိန်းရွှေကြည်က တထစ်ချ
ပြောနေတာပဲ။

အိုအေ...
အိပ်မက်ဆိုတာ
ဘယ်သူကသက်သေ
လိုက်နိုင်တာမှတ်လို့၊
ပိုင်ရှင်အခစ်

ပေါ်လာရင် ဥက္ကဋ္ဌကြီး
အပိုင်မစီးပါစေနဲ့ပဲ
ဆုတောင်းရမှာ။

တကယ်တော့ကတု
ပင့်ဖာက... ဒါ၊
ဒါဆို ၂လုံးပြောလည်း
ဖြေ၊ ချောင်းသာလည်း
ရောက်... ၁၆။

ထို့ထက်ပို၍မက်လုံးထနေပုံမှာ ကြားရက်စရာပင်
မရှိ။ ဝတ်ထားသည့် အညိုရောင်သည် ရင့် ရော်
ကြွေကျ ရသောသစ်ရွက်များ၏ အနိစ္စသဘောကို
ကိုယ်စားပြုထားမှန်းမသိ။ ထာဝရပိုင်ရသာလို့

သူ့သမီးနှစ်ယောက်ကို ကြိုက်နေတဲ့ ကျွန်မသားကို အမြော်အမြင်ရှိတဲ့ နိုဗယ်ဆု ရှိခဲ့ရင်ပေးလိုက်ချင်တယ်။ သူ့ဌေးသားမက် ဖြစ်တော့မှာလေ...

ကောက်ရတဲ့လူက ပွကြီးမဟုတ်ပဲ ကျုပ်သာဖြစ်ရင်တော့ ဟွန်း... ဟွန်း... တကိုယ်ရုံးကို စိန်စီလိုက်ဦးမယ်

ရောက်နေတဲ့နေရာ လုပ်နေတဲ့အလုပ်နဲ့ ဝတ်ထားတာ တွေကိုလည်းအားနာကြပါဦး

သေရင်ကိုယ့်နောက်ပါမှာ နှုတ်ခမ်းမွှေးပဲရှိတယ်ဟဲ့။

ဟိုက်!

တံခါးဖွင့်၍ဝင်လာသော
ချော့နုဝင်းက
အားရဝမ်းသာဖြင့်နုပတ်ကို-

နင့်ဘဲကြီး
မြောင်းထဲကသေတ္တာတစ်လုံး
ဆွဲလာတယ်ဆို။

ဟုတ်ပဲ။ သူ့အရင်ဘဝက
မိန်းမကပေးတာဆိုပဲ။ 'ကို' ကတော့
လက်မခံဘူး။

ဟဲ့... အဲဒီနေရာက
သိုက်မြေရဲ့ ငွေးပေးညွန့်က
ပြောတာပဲ။ အရင်ဘဝက
သိုက်ဆက်တွေပေးတာ
နေမှာပေါ့။

နုပတ်ကတစ်ခုံတစ်ရာကို
တွေး၍ မျက်လုံးလေးမှေးကာ-

‘တို့’ ကပြောတယ်
အရင်ဘဝတစ်ခုတည်းက တို့တွေက
မှားယွင်းတဲ့၊ ယောက်ခယောက်တ
ယောက်လို့ ထင်နေတယ်

အလိုလေးတော်..
သဲနေလိုက်ကြတာ။ ဒါနဲ့ ဆယ်ရက်
ပြည့်လို့ ပိုင်ရှင်မပေါ်ရင် တော့နှင်တို့
ပွဉ်ပေါ့။

ဟုတ်ပါ။ ဟုတ်ပါ။
ဘုရားပူးထွက်ပြီးသာသနာ
ပြုဦးမှာ။ ဒီမှာလည်း အလှူလုပ်
ရမှာပေါ့။

အိမ်က ဤသို့ ပြောသော်လည်း
နုပတ်၏ အတွေးထဲတွင်-

ဒီနေရာကပြောင်းပြီး
ငါ့ခရိုက်ကိုပြုပြင်လိုက်တော့မယ်။
တို့ကို့. ခများ ချစ်နေရတာပင်ပန်းလှပါပြီ
ရှေးဟောင်းသေတ္တာထဲက ရတနာတွေဟာ
တို့ဘဝအနာဂတ်အတွက် အထောက်
အကူပဲဖြစ်ပါစေ။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ရင်း
ရှေးဟောင်းသေတ္တာအတွက်
ရတတ်မအေးဆဲ ဆွေးနွေးနေကြ
သော ပွဲကြီးနှင့် ငိုလုံးတို့အား-

လဆတွေရာ...
ရှာလိုက်ရတာကွာ

နင့်မျက်နှာက
လဆယ်ခင်းသာသလိုဝင်းပနေတာ
ခိတ်ထင်တော့ မင်းမိန်းမ
ပြန်လာလို့လား။

သူများသုံးပြီးသားကို
လက်ခံရအောင်ငါမတုံ့သေး
ပါဘူး။ ခုဟာက...
ဖဲပိုင်းရှိလို့ကွ။

ဘယ်မှာလဲ၊
ကြိုက်ပိုင်းဆိုရင်တော့
sorry ပဲနော်။

သန်းဖော်က
ပြုံးရွှင်၍ ဝမ်းသာလုံး
ဆို့နေသော
လေသံဖြင့်-

အဟား...
ဦးသိန်းရွှေကြည်ဝန် သွားပြီကွ
တရားဝင် ဝိုင်း...

ဟမ်-
တကယ်လား
မနေ့ကတောင်အလတ်ကြီး
ရှိသေးတာ။

ကွေးသောလက်မဆန်နဲ့ မှီ
ဝန်ရှာပြီပေါ့ကွယ်။ ဒီတော့
မသာအိမ်လူစည်းကားဖို့
တို့တွေမယ်ပဲကစားဖို့
တာဝန်ရှိလာတာပေါ့။

ဤက ခေါင်းရောလက်ပါခါပြပြီး-

ငါမကစားတော့ဘူးကွာ
ထွက်လာရင်အိမ်မှာ နုပတ်
တစ်ယောက်တည်း။

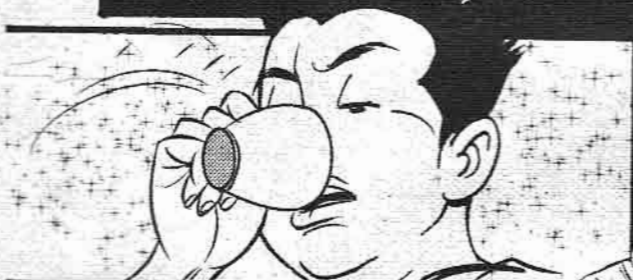

မင်းကိုသူက
ဘာပြောခုံမှာလဲ ခေါက်ထား
ခမ်းပါကွာ

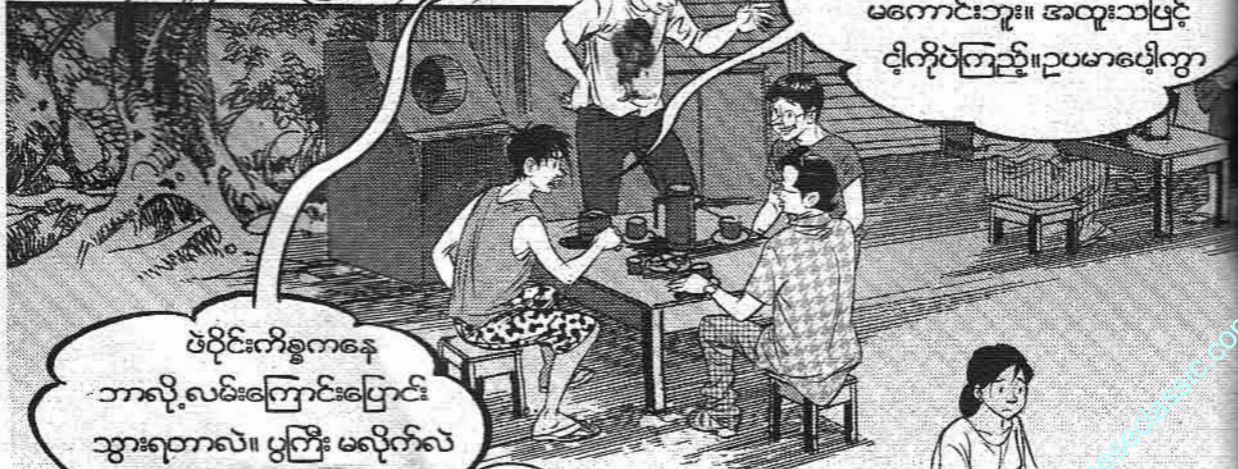
ကယ်တင်ရှင်ကြီးဆိုပြီး
မကွပ်တိုင်မတက်ပါရစေနဲ့
ဘော်ဒါတို့ရယ်၊ ငါ့ကိုယ်က
တစ်ညတာဝေးရရင် နှစ်ခုနှစ်ရာ
ဆွေးရမှာမို့ပါ။

ပူပြင်းက ပွကြီးကိုမျက်ခောင်းထိုး၍-

BURMESE CLASSIC

ဟေ့ကောင်...
အလွန်အကျွံဆိုတာဘယ်နေရာမှ
မကောင်းဘူး။ အထူးသဖြင့်
ငါ့ကိုပဲကြည့်။ ဥပမာပေါ့ကွာ

ဖဲပိုင်းကိုခွကနေ
ဘာလို့လမ်းကြောင်းပြောင်း
သွားရတာလဲ။ ပွကြီး မလှိုက်လဲ
နေပေါ့ကွာ။ သွားကြမယ်။

ပွဲကြီးကိုချန်ရစ်၍ ထွက်သွားသူများသည်
ဦးသိန်းရွှေကြည်အိမ်ရှေ့တွင် ချိတ်ထားသည့်
ခါကိုမပတ်တော့ပဲ ခွတ်ဝင်သွား၏။

ပွဲကြီးခွဲဟုတ်ဆိုက်နေသော
အိမ်ထဲတွင် တရုံတရုံငိုနေသူကား
ဦးသိန်းရွှေကြည်၏ ချစ်ဖနီး
'ဝါးဟော' ဖြစ်၏။

BURMESE CLASSIC .COM

ဪကိုသန်းဇော်တို့ကိုး
လာကြပါ။ ထိုင်ပါဦး။

ငန်းကြော့ကို စုတ်ပိုးနှိမ်၍
ခတ်ရို့ရို့ဝင်လာကြာသော
သန်းဇော်နှင့် အပေါင်းအပါ
များသည် ဥက္ကဋ္ဌငန်းအနား
ကပ်ထိုင်ကြပြီး...

BURMESE
CLASSIC

တရားနဲ့ ပဲဖြေပေါ့
အန်တီရယ်။ ဓူဆိုတာ ဒီလမ်းက
ရှောင်မရလို့ ဦးကျော်သူက ကူညီပေး
နေတာပဲ။

အိုး...
သန်းဇော်မင်း စောစောစီးစီး
ဘာလာပြောနေတာလဲ။

တချို့အရာတွေက
လက်မခံနိုင်ပေမယ့် အမှန်တာကယ်
ဖြစ်သွားတာပါ အန်တီရယ်။
ဦးလေးဆုံးသွားတာ။

နမေ၏မျက်ရံပုံးသည် အံ့ဩစွာရှုမြင်ရာမှ ပြဿနာသည်မှာ
ရွှေတိဂုံတောင်ဘက်မှန်ကန်ခြင်္သေ့ရုပ်များပင်
ဆရာတင်ရတော့မည်။

BURMESE
CLASSIC
.com

အန်တီအီလောက်ဝမ်းနည်းနေတာ
ကျွန်တော်လည်းခိတ်မကောင်းပါဘူး။
အိန္န...အလောင်းကရော...
ရေခဲရိုက်ထား။ အိ...အိ...
ရေခဲတိုက်မှာလား။

ဥက္ကဋ္ဌရဲ့ နောက်ဆုံးခရီးဆိုတော့
ခည်းခည်းကားကားဖြစ်သွားအောင်
ကျွန်တော်တို့က ရက်လည်ထိ
ပိုင်းလုပ်ပေးပါမယ်။

အလောင်းပြင်ဖို့လည်း
မပူပါနဲ့ ခင်ဗျ။ ဦးသိန်းရွှေကြည် သေပန်းပွင့်
ရှာပြီးလို့ လူတိုင်းကတဖွဖွပြောရအောင်ကို
ရှယ် 'သ' ပေးပါမယ်။

ဒေါ် ငါးပေါင်ကြီး ထမိခွန်တောင်ဆွဲတာ
ပုန်းတန်ခုန်ထလာပြီး ..

နင် ..နင် တို့ငါ့လင်ကို
အရှင်လတ်လတ်နဲ့ တမေ့န့်ကို
ပို့နေတာလားဟဲ့။

BURMESE CLASSIC

ဒါ ..ဒါ ဆိုအိမ်ရှေ့မှာ
ဘောချိုက်ပြီး... အန်တီက
ဘာလို့ပုလဲတွေ့စ နေရတာလဲ။

ဟဲ့ ..ငါ့ယောက်ျားက
ခုမှ ငါးဆယ်ကျော်နှစ်နှစ်ပတ်လည်
ရွှေထထ တို့အရွယ်ပဲရှိသေးတာ။
သေမင်းနဲ့ နောက်နှစ်တရာ
ငြိမ်းချမ်းရေးယူထားလို့ အပစ်
အခတ်အညှစ်အသတ်
မပြစ်ဘူးဟဲ့။

ဒါပေမယ့်
မကောင်းဘူး
မကြိုက်ပါဘူး...

ဇာတ်ရိုက်မြင့်လာပြီဆို... နုမေ
ကမန်းကတန်းထကာဝါးပေါလက်ကို
ဆွဲထားလိုက်ရသည်။

မင်းတို့လုပ်လိုက်ရင်၊
အမြဲပဲသောက်တလို့။ ကိုင်း...
နောက်ကျတဲ့ခြေထောက်
သခွာဟောက်ပဲ

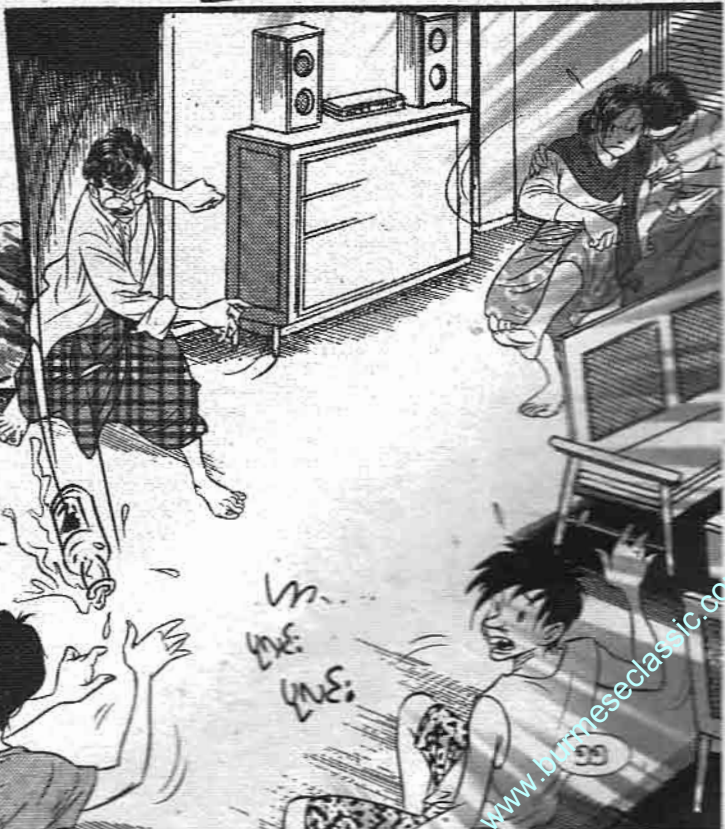
မြန်မြန်သွားကြပါတော့...
ဒီမှာအမေကသွေးခုနာပေါက်ပြီးပြည်မထွက်ပဲ
အနာကိုက်နေလို့ပါ။ ရှေ့ကရေးထားတဲ့ ဓာကိုလည်း
သေချာကြည့်ပါဦး။

BURMESE CLASSIC .COM

ခကားဆုံးသည်နှင့် တဟုန်ထိုးထကာ
ခြေကုန်သုတ်သွားသည့်အတွက်မိုးလုံးကံကောင်းသွား၏။
ထိုအချိန် အခန်းထဲမှပုလင်းဖြင့် ပစ်ပေါက်ကာ...သိန်းရွှေ
ကြည် ဧဒါသတကြီးပြေးထွက်လာသည်။

ဒီကောင်
ဘာကိုခွဲသောချိတ်တယ်ဆိုတာ
သိထိကြီးနဲ့လှာစော်ကား
တာကွ။

အနော်...တို့ကိုတော့
ချမ်းသာပေးပါနော်။
တကယ်မသိလို့ပါ။

BURMESE
CLASSIC

ဟိုကောင်သန်းဇော်
လက်မြောက်ထားလိုက်ခမ်း။

အေး... သွား။ ရှေ့က
ခါကိုလည်းအလွတ်
ကျက်သွား။

သန်းဇော်၏လက်ထဲတွင်တစ်ဝက်ကျော်
ကျန်သေးသည့် ဝီထောင့်ပုလင်းကြီး။

ငါ့ဟာငါ့ခွက်ပုန်းချနေတုန်း
လာပြီးရှုပ်တဲ့ကောင်။ ခိတ်မထိန်းနိုင်လို့
လက်ခပုလင်းနဲ့ကပ်လိုက်တာ။
ကံကောင်းလို့မကွဲတာ။ ချထားခဲ့။
လက်ကျန်ကိုလက်ရင်းမခံပြန်နဲ့။

မအိမေပည်အခွက်များဖြင့် ထိုင်နေကြသော
ဘော်ဒါသုံးယောက်ကို ကြည့်ပြီး ကျွန်တော်တို့
ခုံတွဲကရယ်၍ မဆုံးတော့။

မိုးလုံးကွာ
ဘာကိစ္စဆိုတာ သိရက်နဲ့
တုံးလိုက်တာ

BURMESE CLASSIC

ဟ-ငါလည်း
ဘယ်ခင်းစားမိမလဲကွ။
ဒီငနာကြီးကို မွေးကတည်းက
ကျိန်ဆဲနေတော့ဝမ်းသာလုံး
ဆိုသွားတာပေါ့။

ငါ့စာဖတ်လောတယ်နော်
မင်းကောက်ရတဲ့သေတ္တာကို
အပိုင်စီးထားတာဆိုတော့ သူ့အိမ်ရှေ့
သွားပြီး ဆန္ဒပြသင့်တယ်ကွ။

မိုးလုံးသည်ထိုင်ရာမှထ၍ ထွန်တော်ကိုလက်ညှိုးထိုးကာ

မင်း... သိသိကြီးနဲ့
ငါ့ကိုချောက်ချာတာ
မဟုတ်လား...

ဟင်... လဒခုတ်၊
ငါ့ခုမှ သတိရတယ်။ ဒီနှစ်ကောင်
လာခေါ်တုန်းက နင်လည်းရှိတာပဲ။
ဥက္ကဋ္ဌမသေသေးဘူးမပြောပဲ...
နုမေနဲ့ တစ်ညတောင် မခွဲနိုင်လို့
မလိုက်တာဆို။

ဒေါသထွက်နေသော မိုးလုံးကို သန်းဖော်နှင့် ပူပြင်းဘို့၊
ချောခေါ်သွားကြသည်။...

ရတနာတွေ ရရင်
'ကို' ဘာလုပ်မှာလဲဟင်

ခါကြည့်တိုက်လေးတစ်ခု
လှူချင်တယ်ကွာ၊ အင်း... များများစားစား
ဆိုရင်တော့ ကြာကန်ဘေးကခေတီလေး
ပျက်နေတာလဲပြင်ချင်တယ်။

'ကို' သာလောဘမတက်တာ၊
ဘော်ဒါတွေကတော့ ဦးသိန်းရွှေကြည်
မတရားရင် ချမယ်ဆိုတာ
ချည့်ပဲ။

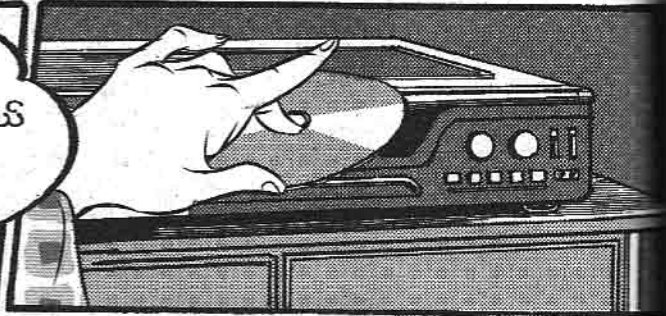
ကျွန်တော်က
နုဖတ်၏ မျက်နှာပေးကို
ကြည့်နေတာကြည့် ပုခုံးကို ပွေ့လိုက်ပြီ-

နုဖတ်က ကိုယ့်အတွက်
အပိုးတန်ဆုံးရတနာပါထွာ
ကျန်တာတွေမလိုပါဘူး

ဟင်း...
'ကို'လည်းနုဖတ်အတွက်
အများကြီးအနှစ်နှာခံနေရတယ်
နော် နုဖတ်ပေး 'ကို' ပေါ်
မကောင်းခွဲတာတောင်းပန်
ပါတယ်။

ကျွန်တော်ခကာပြန်မပေး။ အိမ်ထဲရောက်တော့...
အခွေတစ်ခွေထည့်၍ သီချင်းရွေးကာမွှင်လိုက်သည်။
သီချင်းသံက အခန်းထဲထိ ဖေထဲတွင်စီးမြောလာသည်။

ကျွန်တော့်အဖေ့က... xx ဘဝတော်... xx xx xx xx
ကျွန်တော်အဖေ့က... xx ဘဝတော်... xx xx xx xx
ကျွန်တော်အဖေ့က... xx ဘဝတော်... xx xx xx xx
ကျွန်တော်အဖေ့က... xx ဘဝတော်... xx xx xx xx
ကျွန်တော်အဖေ့က... xx ဘဝတော်... xx xx xx xx
ကျွန်တော်အဖေ့က... xx ဘဝတော်... xx xx xx xx
ကျွန်တော်အဖေ့က... xx ဘဝတော်... xx xx xx xx
ကျွန်တော်အဖေ့က... xx ဘဝတော်... xx xx xx xx
ကျွန်တော်အဖေ့က... xx ဘဝတော်... xx xx xx xx
ကျွန်တော်အဖေ့က... xx ဘဝတော်... xx xx xx xx

ကျွန်တော့်လမ်းပေးသော...
သော့တံလော့ကတ်သီးနှင့် ရွှေခွံကြီး
လေးကိုကြည့်ပြီး နုပတ်ရင်ထံ
ထိတ်ကန် ဝမ်းသာသွားပုံရပါသည်။

ရှော့ကိုယ့်ပစ္စည်းကို
ဟိုပေါင်ဒီပေါင်မလုပ်ပါနဲ့။

တို့ပေါင်ထားတာ
ဘယ်လိုသိလဲဟင်။
ပြန်မရွေးနိုင်တော့ဘူးလို့တောင်
ထင်နေတာ။

ငါကမင်းယောက်ျားပါ။
မင်းနဲ့ငါနဲ့ ခတွေ့တဲ့ညကတည်းကလေ။
ငါနဲ့ယူပြီးတော့ မင်းလည်ပင်းမှာမင်္ဂလာဦး
ပစ္စည်းမရှိတော့ရင် ငါသိကွာကျ
တာပေါ့။

တို့လေ့ကို့ကို
ချစ်ခိုမိတာ ဘယ်တော့မှ
နှောင်တမရဘူး
သိလား။

ထိုခကားသည် နုပတ်ရင်ထံ
တကယ်လာခြင်းဖြစ်၏။ နောက်ပြန်
လှည့်မကြည့်ချင်တော့သည့်ဘဝ
အတွက်ပွဲကြီးနှင့် ဆုံတွေ့တည်းက
ခရိုက်ကအေပြုပြင်လိုက်ခဲ့မိ၏။

တကယ်တော့ပြုပြင်ခြင်းမဟုတ်ပဲ ပြောင်းပြန်
လှန်လိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းမည်းတွေးမိ၍
နုဖတ်သည် နောင်တတွေတသိကြီးရမိသည်။

အမလှ...
ဒီတစ်ခါဘယ်သူ့ဆီ
ပေါင်ရမလဲတွေးနေတာလား
ဟွန်း... လုပ်ရဲကြည့်ပေါ့။
တုတ်ကြီးကြီးနဲ့ ဆုံးမမယ်

ဟုတ်ပါဘူးကိုရယ်။
ခတွေ့တုန်းက ညှကိုသတိ
ရမိလို့ပါ...

အတိတ်တွေကို
ထားခဲ့ပါကွာ။ နောက်တစ်ခါ
ဒီဆွဲကြိုးကိုထပ်ပေါင်ပြီး
လျှောက်မဖြုန်းရင်
ပြီးတာပါပဲ။

ပွဲကြီးခဏားကြောင့် နုဖတ်အတွေးတို့ကို တပိုင်းတစ်ခဲ
ရပ်လိုက်ပြီး ပွဲကြီးရင်ခွင်ထဲတိုးဝင်ကာ-

'ကို' ရယ်... နုဖတ်ဘဝကို အရက်သမားရုန်းကားတွေ့လက်ထဲက ကယ်ခဲ့တာ အရမ်းကျေးဇူးတင်တယ် နောက်ကို 'ကို' ခိတ်ဆင်းရဲအောင်မလုပ် တော့ဘူးလို့လည်း ကတိပေးပါတယ်။

ကောင်းပျံ့ကွာ။
ခုလိုကတိပေးတာလေးဆယ်ကိုးခါ
ရှိပြီနော်။ ရွှေရတုကတိသဘင် ဆင်နွဲ့ပို့
နောက် အပြစ်တစ်ခုလောက်
လုပ်လိုက်ပါဦး။

ချစ်ခနိုးနှင့် အပြစ်တင်ပြီးနုဖတ်၏ဆံ့နွယ်လေးတွေကို နမ်းလိုက်မိသည်။
အချစ်ဝင်နေလျှင် မည်သည့်အပြစ်မျှမမြင်နိုင်သည့်မှာ သဘာဝတရားပင်ဖြစ်လေသည်။

လရောင်မလင်းတလင်းညချမ်းအချိန်
ဦးသိန်းရွှေကြည်၏ ခုနစ်အိမ်ကြားအောင်
အော်၍ ဘုရားဝတ်ပြုသည့် ရပ်ကွက်
အတွင်း ပျံ့လွင့်နေ၏။

မေတ္တာပို့...
အမျှဝေချိန်တွင် သူ့စိတ်ထဲ
ထင်ကန်ဖြစ်သွားပြီး
ပြုတင်းပေါက်ဖက်သို့ ရေ
ကြည့်လိုက်သည့်အခါ-

ဘုရား... ဘုရား...
ကယ်တော်မူပါ

အိမ်း...
ကယ်မလို့ ပဲငါကြွလာတာကွ။

ဘာ...
ဘာ အကြောင်းများပါလဲ
ဘိုး... ဘိုးတော်။

ပြီးတော့သည့်လက်အုပ်ချီထားသော

ဦးသိန်းရွှေကြည်၏ရှေ့တွင် ကျကျနုနုတိုင်ပြီးမှ-

ချစ်သားဆီမှာ
ကျိန်စာသင့်ရှေးဟောင်းသေတ္တာ
တစ်လုံးရောက်နေတယ်
မဟုတ်လား

ပြီးတော့
ဘောလုံးအကြွေးတွေလဲ
မရှင်းပဲဘတ်ထားတာ ကိုး

ဟုတ်..
ဟုတ်..ဟုတ်
..ဟုတ်ကဲ့။

ဟိုက် !

ဝါဆိုပယောင်းတိုင်
လေတိုးသလို တဟုတ်ဟုတ်
လုပ်မနေနဲ့။ အဲဒါက အမြန်ဆုံးမခွန့်၊ လွှတ်ရင်
ဒီအိမ်က ကံနိမ့်တဲ့လူ ခန္ဓာပျက်
ကိန်းနဲ့ ကြုံရမယ်ကွဲ့။

ဘိုးတော်၏စကားကြောင့်
ဦးသိန်းရွှေကြည်ခြေမကိုင့်မိ
လက်မကိုင့်မိပြန်ကာ-

ဗျာ - ကယ်...ကယ်ပါဦး
ဘိုးတော်ရယ်။ ဒီလိုတော့တပည့်တော်တို့
မိသားစုမဖြစ်ရပါစေနဲ့။ ဘောလုံးကြွေး
တွေလည်းမနက်ပြန်အကျေး
အလည်ရှင်းပို့မယ်

အိမ်...
ချစ်သားရဲ့ မတော် လောဘာမီးကို
အရင်ဆုံးငြိမ်းသတ်ပြီး၊ သက်ဆိုင်
သူတွေလက်ထဲအမြန်ပြန်ထည့်
လိုက်ပါ။ ဒါမှ မင်းမိသားစုက
ဒီကြမ္မာဆိုးက လွတ်မြောက်
လာနိုင်မယ်။

ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့ပါ
ဘိုးတော်ဘုရား။

ဘိုးတော်ကလက်ဝါးကာပြစ်
ပုတီးတစ်လုံးထုတ်ပေးပြီး-

ရှော - ဒီပုတီးနဲ့
လောဘာတွေဆေးကြောသန့်စင်ပါ။
ဟုတ်ကဲ့ပါဆိုရုံနဲ့ မပြီးဘူး။ လောကီ
လောကုတ္တရာအကျိုးမျှော်ကိုးပြီး
တရားမျှတစွာအုပ်ချုပ်ပါလေ။

ဘိုးတော်ရဲ့ မိန့်ကြားချက် အတိုင်း ပြစ်ခေရပါမယ်ခင်ဗျာ။

အိမ်... သာဓု... သာဓု။
ဒါနဲ့ မင်းတို့ အိမ်ကို လှူဝင် ကိန်း မြင်သကဲ့။ သမီးတော်လေးမှာ အိမ်ထောင်ကျကိန်းမြင် နေတယ်။

ဒီသိန်းရွှေကြည်သည် မဆီမဆိုင် အတွေးပေါက်ကာ မျက်စေ့မျက်နှာ ပျက်သွားပြီး...

ခင်ဗျာ...
ဝါး ဝါး ဝါးပေါ မှာ ကျွန်တော်ရှိရက်နဲ့ နောက်လင် ရဦးမယ်။

သယ်...
သမီးတော်လေးဆိုတာ... မင်းရဲ့ သမီး နုမေကိုပြောတာ။ သူ့ကိုသူ့ရဲ့ ချစ်သူဘောကြာသား နဲ့ သဘောတူလိုက်။ ဒီကောင်လေး မင်းတို့ အမြင်မှာ အပေတေလို့ ထင်ရပေမယ့် အိမ်ထောင်ကျပြီးတာနဲ့ ကိုကိုတက် ချမ်းသာမယ့်ကောင်။ လက်လွတ် မခံနဲ့ ကွယ်

ဒီသိန်းရွှေကြည်၏
မျက်နှာတွင် လောဘရောင်
တောက်ကောင်ပြောင်
လာသည်။
ရှေးဟောင်းသေတ္တာကို
လည်း မမူတော့ပြီ။

ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ
သမီးကို အဲဒီသူငယ်သောကြာသာနဲ့
အမြန်ပေးစားပါမယ်။

ဟီး ဟီး...
ဒါမှ သားတော်ကြီးလည်း
ချမ်းချမ်းသာသာနဲ့ သာသနာ
ပြုနိုင်တော့မယ်

အိမ်း...
ကောင်းလေခွ သမီးတော်လေးရဲ့
ဖူးစာရှင်ကမကြာခင်ပေါ်လာမှာပါ
ကဲ... ကယ်တင်ကြေးချွတ်ပြီးပြီမို့
အာပြန်ကြွတော့မယ်။

ဦးသိန်းရွှေကြည်က လောကွတ်ချော်ကာ
ဖော်လံဗားလုပ်၍-

ဘယ်ကိုပြန်ကြွမှာလဲဘိုးတော်
သားတော်ကြီးတက္ကသိုလ်ပေး
လိုက်ရမလား။

ရပါတယ်။
ဘိုးတော်ကလေးထံကနေ
ပြန်ကြွမှာ။

ဟိုး...ဟိုး...
ဟတ်ခက်နဲ့ဆို ပျက်ကျနေပါ
ဦးမယ်။ သားတော်ကြီးဂျာနယ်
ထဲမှာပတ်ရတယ်။

ခိတ်မပူပါနဲ့.လေ
ဆိုဘားမားရဲ့ AIR FORCE - ONE ကို
တနာရီ နှစ်ကျပ်ခွဲနှုန်းနဲ့ ဘိုးတော်
ငှားထား...အဲ

ဦးသိန်းရွှေကြည်နဲ့ ပေးပို့ပေးရင်
ခဏားမှာ သွားသောဘိုးတော်သည်
ကြောင်ခီခီပြန်ကာ ခဏားပြတ်သွားပြီး
ချက်ချင်း ရုပ်တည်ကြီးလှုပ်ကာ-

သယ်..

မင်းကိုခိတ်ချရအောင်
ပျောက်ပြောရတာနဲ့ ငါတောင်
ယောင်သွားတယ်

တန်ခိုးနဲ့
ကိုယ်ယောင်ပျောက်ပြီး
ချာန်နဲ့ကြွမှာကွ။

ကံပါပေ။ ရှိခေတော့
မပြန်ခင်မှာ ဒီအကူသိုလ်တုံး
ကြီးကို သိဒ္ဓိတင်ပေးခဲ့မယ်
.. လာရှေ့တိုး... ရှေ့တိုး

ဟေ့
ဟေ့
ဟေ့

လက်လှမ်းမီသည့်
အက္ခရာအဝေးရောက်
သည်နှင့် ဘိုးတော်က
ဦးသိန်းရွှေကြည်၏
ခေါင်းကိုသုံးချက်
ပုတ်လိုက်၏။

မျက်ခေတ်ခိတ်အတွင်းမှာပင်
ဦးသိန်းရွှေကြည်သည် လက်အုပ်ချီလျက်
နှင့်ပင် ကြမ်းပြင်၌ခွေကန်အိပ်ပျော်
သွားလေသည်။

ထို့နောက်တွင်တော့
ဘိုးတော်၏ ကုန္တေသံပတ္တလားမှ
Hip - Hot သံစဉ်များ
ထွက်လာတော့မည်။
ဂျဗားတော်မူကြပါ။

သေနာကျတွေ
ပေးခါးကိုဘယ်ရွှေ့
ထားတာလဲဟ

ဘေးလူတွေမြင်မှာခိုးလိုက်
ခကလှိုထားတာ။ ဒါနဲ့မင်း
ok ရဲ့လား။

နင်တို့မိန်းမတွေ
သောက်တဲ့ ok ထက်တောင်
ခိုပြေနေသေးတယ်ကွ

ကဲ.. ပြီးမှရှင်းပြတာ
ခု..လစ်ရအောင်။ မတော်လို့
ဝါးဖောက်ပြီးမြင်သွားရင် အနည်း
ဆုံးတော့ ပိုင်နက်
ကျူးလွန်မှုပဲ။

၇၂

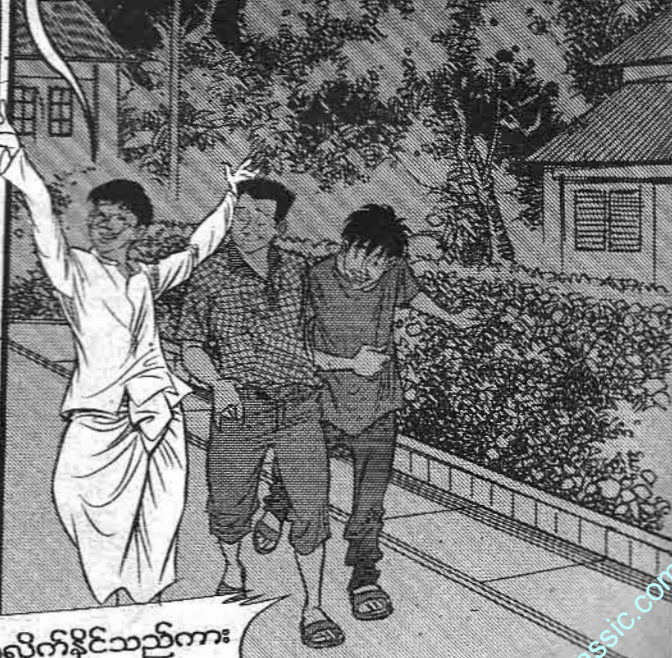
ဥက္ကဋ္ဌ အိမ်ခြံစည်းရိုးကိုကျော်၍ အာရိပ်သုံးခုလမ်းပေါ်တွင်
တဟုန်ထိုးပြေးသွားကြသည်။ ပြု၊ ပြုအာရိပ်က-

မင်းကဘယ်လို
အပီချုပ်ခဲ့တာလဲ။

အချက်မသိသေးလို့
သားမက်သူခိုးထင်မှာပေါ့ကွာ...
ဟွန်း...။ ပွဲကြီးရဲ့သေတ္တာကိစ္စ
တင်မကပဲ ငိုအတွက်ပါ
အဆစ်ထည့်ခဲ့တယ်

ကြောနီလာမည်
မျှော်ပေါ့ကွာ။

သူတို့၏ကလိန်ခြံကျမှုကို သက်သေလိုက်နိုင်သည်ကား
တထိန်ထိန်သာနေသောမင်းကြီးသာရှိပေသည်။

ဆွဲလက်စပန်းချီကားကို
ခဏထား၍နုပတ်ကို
ကျွန်တော်ခွေခွေကြည့်
ကာ -

နုပတ် -
နင်ဘာယေးခင်းနေတာလဲ

အိုး...
လူကို ဘာလို့ လာအော်
နေတာလဲ။ သူများဟာသူများ
အေးဆေးနေတာကို

ပူပြင်းက
မင်းကားအလန်းကြီးပေါ်က
ဘဲတစ်ကောင်နဲ့ ယေးဆွဲ
နေတယ်တဲ့။ မနက်စော
စောကြီး ဟို...
တံတားပေါ်မှာ။

နုပတ်သည် အကြီးအကျယ်
မျက်ခွေမျက်နှာပျက်သွားပြီး
ကျွန်တော်ရှေ့တွင်နှူးထောက်ကာ
မျက်နှာငယ်လေးနှင့်-

'ကို' ထင်သလို
မဟုတ်ပါဘူး ဟယ်။ ဘယ်က
ဂေါက်ကြောင်းမှန်းလဲမသိပါဘူး။
နုပတ်ကိုအတင်းလိုက်ပြီး အရှေ့
ဝင်နေလို့ ကောပြီး ညွှန်လာ
တာပါ။

နုပတ် ပြောတာကို ကိုယ်ယုံပါတယ်ကွာ

ကောင်းခန်းသို့ ရောက်ချိန်တွင် အိမ်ရှေ့မှ ဦးဘိန်းရွှေကြည်၏ ညောင်နာနာအသံက အိမ်ထဲ ထိဝင်လာသည်။

ထပ်ပြီး သက်သေပြဖို့...ကံ... လာထား... ဒါကွာ...
♥

ပွဲကြီးရေ!

ဆယ်ရက်တောင်နီးပြီ။
ပိုင်ရှင်မရှိတော့ ရှေးဟောင်း
သေတ္တာကိုမင်းပဲ လာယူ
တော့ကွာ။

ဟယ်... အတော်ပဲ။ ရတနာတွေ ရရင်တော့ပျော်စရာကြီးနော်

နေပါဦးကွယ် သက်သေတွေနဲ့ မိုးလုံးပါ ခေါ်ရဦးမှာ

အိမ်ထဲမှာ
အခုမှ ကာကွယ်ဖို့...

ဘာလဲဗျ -
ရှေးဟောင်းသေတ္တာဆိုတာ

ထိုအခိုက်တွင်
နေလည့်ခင်း
အလှသောက်၍
ပြန်လာသော
ထက်အောင်က
နားခွန်နားဖျား
ကြားကာ-

ဟဲ... ရှေးဟောင်း
သေတ္တာ.....

ဟဟ
ဟ!

မင်းနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ၊
ဝဝ သောက် ဝေးဝေးနေ၊
ဝင်မရှုတ်နဲ့

ရှေးဟောင်း
သုတေသနသမားက ရှေးဟောင်း
သေတ္တာကို မိတ်မဝင်စားနို့ရမလားဗျ။
ကဲ - အိမ်သွားပြီး ကျုပ်ကို
အရင်ပြခမ်းပါ

ဟေ့ကောင်ငမူး
ကြည့်ချင်ရင်ညနေမှလာခွဲ။
ငါ့ကိုခွဲရိုသေးတယ်ကွ။ ဘောကြွေး
တွေပျော်ရဦးမယ်။

ဥက္ကဋ္ဌအိမ်ရှေ့တွင်တော့ သက်ဆိုင်သူရော၊ မသက်ဆိုင်သူများပါနဲ့ညီစွာရောက်နေကြလေပြီ။

ဟေ့ဟေ့၊ ကယ်လီဖြစ်တာလဲ...

အဟမ်း...ဟမ်း
ဒီနေ့မှာပဲ ဒီသေတ္တာကို
ကောက်ရတဲ့မူလလူ ပွဲကြီးကို
ပြန်အပ်တော့မှာ
ဖြစ်ပါတယ်

ဦးသိန်းရွှေကြည် စကားအဆုံး နုမေလောဘတက်ခွာဖြင့် ကမန်းကတန်းဝင်ပြီး။

တော် ကျုပ်ကိုပြောတော့
ဒီသေတ္တာထဲကရတနာတွေနဲ့
တကိုယ်လုံးညွတ်နေအောင်
ဆင်ပေးမယ်ဆို

အပေ...
အပေပြောတော့ဒီသေတ္တာထဲက
ရတနာတွေရရင် ပရာဒိုကား
ဘစ်မီးနဲ့ ရွှေတောင်ကြားမှာ
အိမ်တစ်လုံးသွားဝယ်ထား
မယ်ဆို။

အပေပြောထားတာပဲလေ
အားလုံးမရရင်တောင် ရပ်ကွက်
မောရုံအကြောင်းပြပြီး တချို့တဝက်
ဘတ်ထားမယ်ဆို။

တရားမျှတ၍ပွင့်လင်းမြင်သာသည့်ပစ္စည်း ဝိုက်ပမ်းထားသောဦးသိန်းရွှေကြည်ခမျာ မိန်းမနှင့် သမီးကဖော်ကောင်လုပ်နေသဖြင့် အားလုံးရှေ့၌အရှက်တွေတပြန်ပြန် ကွဲလျက်ရှိနေပေပြီ။

ပျော်ပျောက်စေ
ဟာသလုပ်တာကို မင်းတို့က
အဟုတ်မှတ်နေလား

တကယ်ပဲ
ကမ်ကော့

ဒါဆိုရင်လည်း
ပွဲကြီးကို အမြန်ပြန်ပေး
လိုက်လေ

ဟုတ်တယ်။
ရှေးဟောင်းသေတ္တာထဲမှာ
ရတနာတွေပါခဲ့ရင် ပွဲကြီးက သူ
တစ်ယောက်တည်း အတွက်သုံးမှာ
မဟုတ်ဘူး။ ရုပ်ကွက်ထဲမှာ
လိုတာတွေပုံးပေးဦး မှာ

တစ်ယောက်တစ်ပေါက်ပြောနေကြချိန်တွင်
ထက်အောင်သည် ရှေးဟောင်းသေတ္တာကိုကြည့်
ချင်ဇောဖြင့် ရှေ့ဆုံးတန်းရောက်အောင်
တိုးလာသည်။

ဒီငါ့က
တစ်ဖောင့်

အို...
အို ကမ်ကော့...
အို

အေး
ပေးမှာပေါ့ကွာ မတော်လို့ ကိုနီနာ
မိထားတဲ့သေတ္တာဆိုရင်လည်း
ကိုယ့်ထိုက်နဲ့ကိုယ့်ကံပေါ့။
ရှေး... ယူ... ယူ။

'ကို'... 'ကို'...
မယူနဲ့
အဲဒီသေတ္တာပေးကို
မယူပါနဲ့နော်

ပွား...
ပွား... ပွားယူ...

ဘာခိုးရိမ်နေတာလည်းကွာ
ဥက္ကဋ္ဌခြောက်တိုင်းမကြောက်ပါနဲ့
ကိုယ်နဲ့ထိုက်လို့ကိုယ်
ရတာပဲ။

ဖြန်ဖြန်ပွား
ဒီကကြီးစွက်မလှောင်
ခင်...

ထက်အောင်သည် ဥက္ကဋ္ဌလက်မှ
သေတ္တာကိုခွဲခိုက်ကြည့်ရင်း
တစ်ချက်ပြန်လိုက်သည်။

ဟေ့ ဟေ့ ဟေ့

နုပတ်ဘာဖြစ်တာလဲကွာ
အရင်ကတော့ဒီရတနာတွေနဲ့
ပတ်သက်ပြီး အမျိုးမျိုးခိတ်
ကူးနေတာနုပတ်ပဲလေ

နင်ပဲဒီရတနာတွေ
ရရင် ပုဂံတို့၊ ဗုဒ္ဓဂါယာတို့
တောင် သွားမယ်ဆို

ဒါရေးဟောင်းသေတ္တာမှ
မဟုတ်တာ။ တရုတ်လုပ်
ဖန်နီသေတ္တာပဲ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ပေါ့နော် အဲဒီသေတ္တာကို
မပွင့်စေချင်ဘူး။

နုပတ်ကမျက်ရည်များပင်ဝိုင်းလာပြီး
ခေါင်းအတင်းခါသဖြင့် မိုးလုံးနှင့် သန်းဖော်
တို့ပါ အူကြောင်ကြောင်ဖြစ်ကုန်သည်။ မနေ့
ညက သူတို့ပေါင်း၍သူတော်ခင်ဟန်ဆောင်ကာ
ခွင်ရိုက်ထားသမျှရေခုန်မြောရတော့မည်။
တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်မျက်ရိပ် ပြက-

နှင့်ယောက်ျားကို အရင်ဘဝကမိန်းမကပေးတာ ဆိုပြီး ပြန်ခေါ်သွားမှာနိုးလို့လား နတ်ကတော်တွေပေါက်ကရ ပြောတာ ယုံမနေနဲ့။

အဲဒီထဲမှာ ရတနာတွေ မရှိဘူး။ ငါနဲ့ကိုနဲ့ ကိုဝေးသွားခေ မယ့် ကြမ္မာဆိုးတွေပဲရှိတာ ဒါကြောင့် မီးပဲရှိရို့၊ ရေပဲမျောမျော ဖျက်ဆီးရမယ်။

နှင်နဲ့ ပွကြီး ပေါင်းလာတာပဲနှစ်နှစ်ကျော် နေပြီ။ ဒီဘေတ္တာကြောင့်ဘာလို့ ဝေးရမှာလဲ။ ကံ... လာယူသွားပြီး နှင်တို့ အိမ်မှာပွင့်ကြမယ်။

ဟုတ်ပါ၊ ဒီမှာပွင့်လို့ ရတနာတွေတွေ့ရင် ဦးသိန်းရွှေကြည်ကလောဘတက်ပြီး မသာဇ္ဇီရေစာခွဲပေးနေ ရဦးမယ်။

ဘယ်သူတွေ ဘာပြောပြော ဘေတ္တာပေး၏ ဇစ်မြစ် နှင့် အတွင်းရှိပစ္စည်းများ အကြောင်း ကောင်းကောင်းသိသော နုဖတ်သည် ပွကြီးကို လုံးဝပွင့်မကြည့်ခေချင် ထို့ကြောင့်...

နုပတ်နောက်သို့
ပွကြီးတို့
သူငယ်ချင်းတစ်သိုက်
အပြေးလေးလိုက်
ကြခဉ် ကံကြမ္မာက
မမြင်နိုင်သော
နေရာမှ ချိုခို
တိုက်ခိုက်လေပြီ။

ဟ ဟ...
အမင်းဗျ.

ဟဟဟ...

ဒန်း

ဟ
အိုက်ဟဟ

လမ်းမကြီးမှ ချိန်ကွေ့
ဝင်လာသော ကားတစ်စီး
က နုဖတ်နှင့်တည့်တည့်
တိုးမိသည်။
အချိန်မပြင်းသော်လည်း
နုဖတ်ခန္ဓာကိုယ်လေး
သည် ကားရှေ့တွင်
ပြော့ပတ်နေပေပြီ။

နုဖတ်
နုဖတ်...

သေပြီလား
ဟာနဲ့ကု?

ကားပေါ်မှ လူကယောင်တိယောင်ကန်း
အောက်ဆင်းလာသည်နှင့် ပွဲကြီး၏ဘော်ဒါများက
ဝိုင်းကြီးပတ်ပတ်လုပ်၍ နှုတ်စေထုတော့မည့်မျက်နှာများနှင့်...

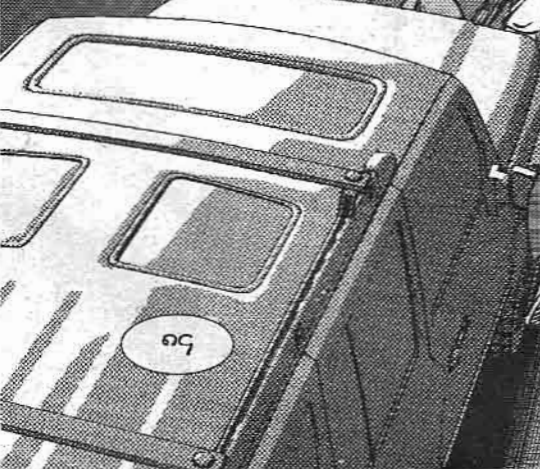
အသက်ကြီးပြီး
အချိန်မစီးဆိုတာဒီလို
ဘဲကြီးချိုးပေါ့ကွ။

ဟုတ်ပဲ
မမြင်မခမ်းဆိုလည်း
ကားမောင်းမနေပါနဲ့လား

ဟင်...ဘာလဲကွ

နေ...နေ...
နေကြပါဦးမောင်ရင်တို့ရယ်
ဦးလေးကားအချိန်ထက် သူပြေး
လာတာပဲမြန်ပါတယ်။ သူက
တိုးဝင်တာပါ။ ဗမာဗီဒီယို
ကားတွေထဲကလိုပေါ့။

ပြောရင်းဆိုရင်း
ထိုသူသည် ပွကြီးပေ့
ထားသည့် တရားလိုကို
ကြည့်မိသောအခါ
အလွန်ပင်တုန်လှုပ်
ချောက်ချားသွားပြီး...

ဟ...
ဟ...ဟဟ!

ဟ...
ဟဟဟ!

ဟာ... မှားကုန်ပါပြီကွာ
ဒါ... ဒါ... ဦးသိန်းတစ်ဦးတည်းသော
သမီးပါ။ အမယ်လေး...
ဖြစ်ရလေကွယ်...

အင်း...
ဦးသိန်းရွှေကြည်လို
အရူးကွက်နှင်းပြီ
ထင်ပါရဲ့...

ဟေ့ကောင်...
အပိုတွေပြောမနေနဲ့၊
လောလောဆယ်သူ့ကားနဲ့ပဲ
နုဖတ်ကို ဆေးရုံပို့
ရမယ်။

ပွကြီးနဲ့ မင်းလိုက်သွား
ငါတို့နောက်ကနေတက္ကစီက
လိုက်ခဲ့မယ်။

ဆေးရုံကြီးသို့ နှုတ်ကို တင်ဆောင်လာသောကားသည် တဖြောင့်တည်းပြေးသွားနေသည်။

မိန်းမ
အေးအေး
အေး

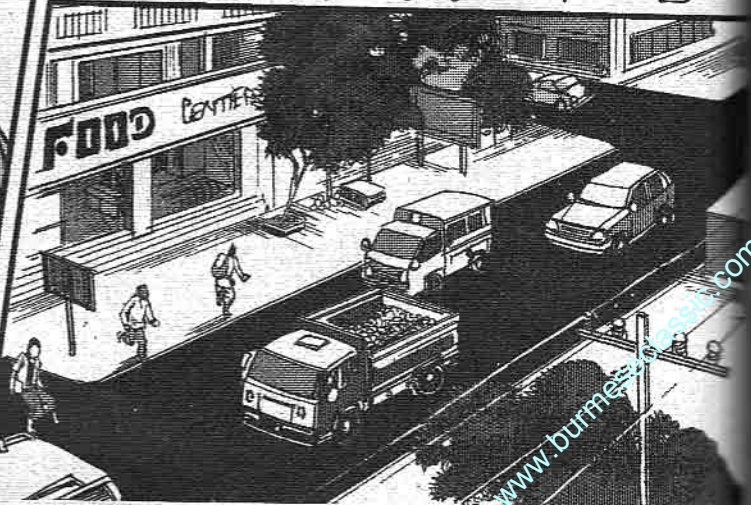
တောက်..
သောက်လမ်းတွေကလံကွာ
ထာဝရဝတ်နေတာပဲ။ ငိုသမီး
နှင့်ဆီတော့ရေတိုင်းနစ်ရတော့
မှာလားမသိဘူး။

ဒါ... ကျွန်တော့မိန်းမ
နှုတ်ပတ်ဖွေးပါ။ ဦးသမီးနှင့်ဆီ
မဟုတ်ပါဘူး

တကယ်ပါကွယ်
ဦးသမီးကလေးနောက်လိုက်မယ်ဆိုပြီး
အိမ်ကထွက်သွားတာနှစ်နှစ်ကျော်
နေပြီ။

ကားကြောပွင့်သွားသဖြင့် ဆေးရုံသို့ ဦးတည်ကာ
မောင်းသွားကြသည်။ ခကားမဆက်ဖြစ်တော့
အားလုံးရင်ထဲတွင် ခိုးရိုမိတ်နှင့် ခိုးထိတ်နေလေသည်။

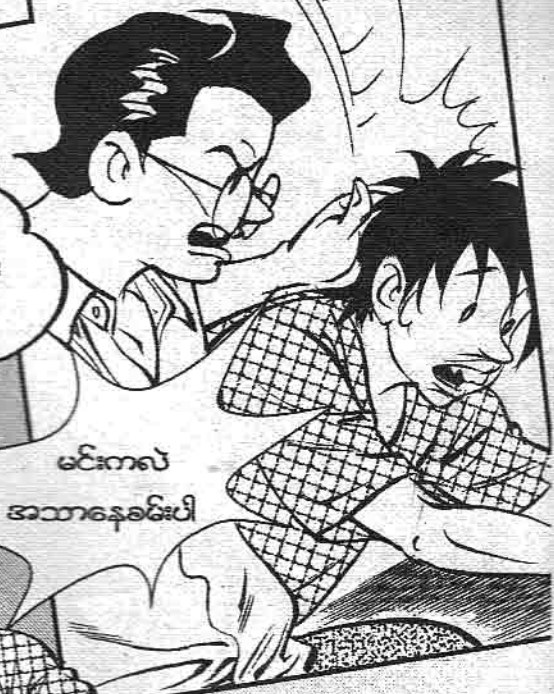
နားရှိလို့သာကြားရတယ်
ခုမှဘာလို့ပေါ်လာတာလဲ။
လိုက်မရှာဘူးလား။ ကြော်ငြာ
မထည့်ဘူးလား

လူနာခန်းအပြင်တွင်
စောင့်ဆိုင်းနေကြရင်းနှင့်မှ
စကားဆက်ဖြစ်ကြသည်။

မောင်ရင်က
တကယ်ပဲနှင်းဆီရဲ့
ယောက်ျားလား...

အို... ဒီကျားကြီး
ကိုက်လို့ အပေါက်ကြီး
ဖြစ်သွားတာ
ယုံရင်လည်း...

မင်းကလဲ
အသာနေခင်းပါ

ထိုအခိုက်တွင်
တံခါးပွင့်လာပြီး
သူနာပြုဆရာမက-

လူနာသတိရပါပြီရှင်
ဝင်တွေ့လို့ရပါပြီ။
ပြီးတော့...

သူမကားမဆုံးမိမှပင် ဖွတ်ပြီးနှင့် သူ့ယောက္ခမထိုးကြီးက အခန်းတွင်ဝင်သွား၏။

ဟဟ...
ဟဟ...
အင်း...
အင်း...

ဟေ...
ဟေဟေ...

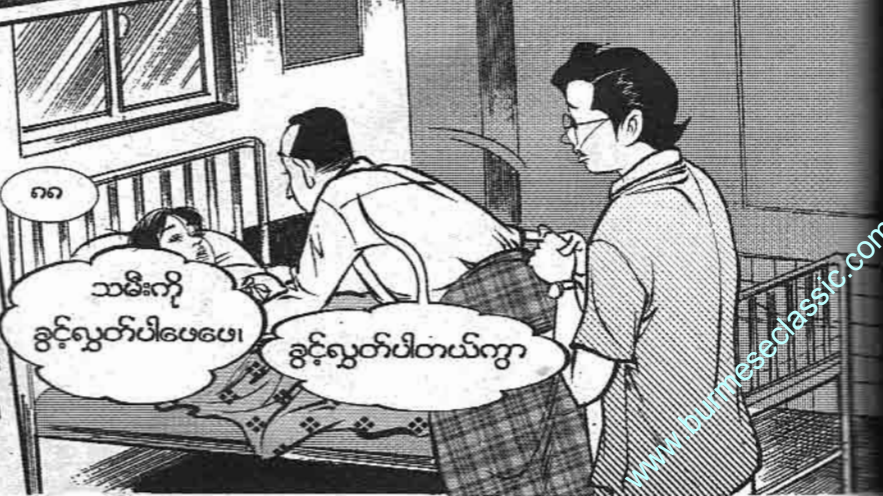
ဟ...
အင်း အင်း
အင်း...

ဘမီး... ဘမီး...
သိပ်မလှုပ်နဲ့ ဦးလေ...

နေသာရဲ့
လားကွယ်။

ပခင်၏အမေးကို နုဖတ်ကသာသာလေးလေး ခေါင်းညိတ်ပြု၏။
အုတ်ကြားမြက်ပေါက် ကောင်မလေးဘဝမှ ရွှေဘုံခံရန်ဆင့်ကမ်းသမီးလေးဖြစ်သွားသည့်အတွက် ဖွတ်ပြီးချာချာလည်သွားသည်။

ဟဟ

ဘမီးကို ခွင့်လွှတ်ပါဟေဟေ။

ခွင့်လွှတ်ပါတယ်ကွာ

ဦးတော့
ဒီကောင်လေးကရော

သူကသမီးရဲ့ခင်ပွန်းပါ
ကမ္ဘာပေါ်မှာအပေတို့ဦးရင်
သမီးအပေါ်အကောင်းဆုံး
လှပေါ့။

နုပတ်ခကားကြောင့် ပွကြီး မနေတတ်မထိုင်တတ်
ဖြစ်သွားသည်။ ထို့ပြင်ယခုမှတွေ့ရသော
ယောက္ခမကြီးက-

အော်... အေး
မင်းကိုလည်း အရမ်းကျေးဇူးတင်
ပါတယ်ကွာ သမီးရဲ့ခင်ပွန်းအဖြစ်နဲ့ မက
ပါဘူး ဦးလေးရဲ့သားတစ်ယောက်လို
အသိအမှတ်ပြုပါတယ်။

ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ
ဘဘောထားကြီးတာအတွက်
ကျွန်တော်လည်းကျေးဇူး
တင်ပါတယ်

ကံ... မင်းတို့ချင်း
မရှင်းလင်းတာတွေဆွေးနွေးကြည့်။
ငါကသူ့အမေနဲ့ အမျိုးတွေဆီ
ပုန်းဆက်ပြီး ခေါ်လိုက်မယ်။

နုပတ်အပေကအလိုက်သိခွာပြင်
အခန်းထဲမှ ထွက်သွား၏။ ပွဲကြီးက
နုပတ်ဘေးတွင်ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီးမှ
ခတ်တည်တည်ဖြင့်-

နုပတ် က
ဘယ်သူလဲဟင်

နှင်းဆီပဲဖြစ်ဖြစ်၊
နုပတ်ပဲဖြစ်ဖြစ်... တို့က
'ကို' ရဲ့ ဇနီးပဲလေ။

ဟို...
အပြင်ပဲ ပြန်ဖွက်
နေလျက်တာ
မကင်းပါဘူး

ပြောရရင်တော့
ဟိုတစ်လောကကိုပူပြင်း
တွေ့ခဲ့တဲ့နေရာက
ခရမယ်။

နုပတ်...။
ကိုယ့်ကိုသေချာ
ရှင်းပြခင်းပါ။

တံတားလေးပေါ်မှာ
ကားအလန်းနီးထားတဲ့ဘဲတစ်ကောင်နဲ့
ယောက်ခင်းနေတယ်ဆိုတာလေ။
ကို မှတ်မိပါတယ်နော်။

ပွဲကြီးက ခေါင်းငြိမ့်ပြသဖြင့်
ထိုနေ့က ဖြစ်ကြောင်းကုန်ခင်ကို
နုဖတ်က အောက်ပါအတိုင်း
နောက်ကြောင်းပြန်ပြပါသည်။

ဖြတ်ကျော်မောင်းသွား
သောကားလေးသည်
Back ဂိယာဖြင့်
တပြည်းပြည်းပြန်လိမ့်လော
ဦးကားပေါ်မှလူငယ်က-

နုဖတ်သည်ဝေဝေဝေဝေ
ဟန်ရှိရာမှ သူမိမ်း
အစ်ယောက်လို သဘော
ထားကာ၊ခေါ်သည့်သူ ကို
ထူးမခိုက်ပဲဆက်သွား၏။

လမ်းပိတ်ရင်၍-

ရိန္ဒ... ရိန္ဒ...
ရိန္ဒ ရယ်

ရို့... ရို့... ရို့ နဲ့
ဝက်ခေါ်တာလား။ သိချင်းဆိုတာ
လား။ လမ်းပယ်ပေးပါ။

ရို့ ခ်ရယ်...
ဒီရပ်ကွက်ထဲမှာနေတယ်ဆိုလို့
မောင်လိုက်ရှာ နေတာ။ အခေါက်ရေက
သက်စေ့မကပါဘူး။ တွေ့တုန်းမှာ
မမှန်းပါနဲ့ ဦးလားချစ်ရယ်။

ဟာကွာ
...ဘာကောင်လဲ။ နင့်ကို ဘယ်တုန်းက
ချစ်ခဲ့ဘူးလို့ အခုမှန်းရမှာလဲ။
ငရှုတ်ပဲ။

လူငယ်၏ချက်နှာတွင်
ခုချက်ချင်းလဲသောတော့
မလိုဖြစ်လာပြီး...

မောင်အမှားကို
အခုပြင်ပါ့မယ်။ မိဘတွေလက်မခံလဲ
ရိုက်လှိပ်အိမ်ပေါ်ကဆင်းပြီး
ကလေးကချေ လို့
နေပါ့မယ်။

ရိုက်...လင်ယူပြီး
ငြိမ်နေတာမောင်သိပါတယ်
အဲဒီမှန်ကြောင်ကိုခေါက်
ထားခမ်းပါ

ကလေးကလေး

နုဖတ်သည်
ဒေါသအလွန်ထွက်သွားပြီး
လမ်းဘေးရှိအုတ်ခဲ
တစ်ခုကိုကိုင်ကာ

မေဖုန်းဆို
ကလေးက
အိမ်ထဲ
ကိုင်

ရှင်...ဘာလားခေါ်ကား
နေတာလဲ။ ကျွန်မမှာမလင်ရှိတယ်။
ကလေးကချေမဟုတ်ဘူး။
သေချင် ပြီလား။

ကလေး...
ဒီမှာ...လူနှစ်ဦးကောင်
ကိုင်နေကြပြီ။

ကချင်ဘင်လားအင်လို
အကြမ်းပက်လက်သစ်မလုပ်ချင်ပါ
နဲ့ကွယ်။ မင်းရဲ့အမှတ်တရသွားလေရာ
ပါတာလေးတွေပဲယူထားပါ။

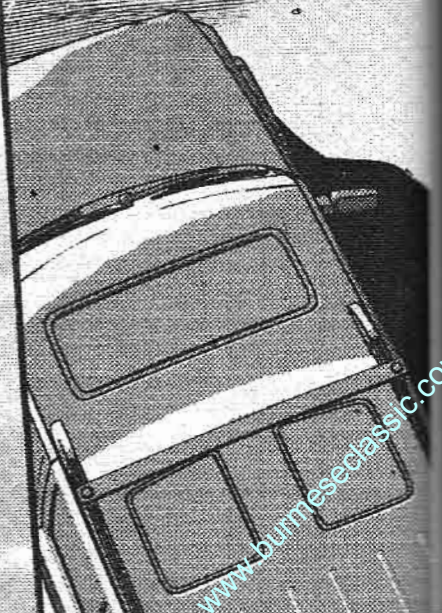
ကျွန်...
ကားပေါ်မှာယူလာ
တယ်လေ...

သွားလေရာပါတတ်ရင်
ဝမ်းပိတ်ဆေးဘောက်ထားပေါ့။
ကျွန်မတော့လားမပေးနဲ့။ အများသုံး
အိမ်သာရိုလေရဲ့။

ရန်ဖြစ်တိုင်း
ထ၊ မကြည့်နဲ့ကွ...
မိမိရေးပျက်စိတ်ကပဲ
အဖတ်တင်မယ်...

ဂျက်စက်လို့က်
ပဲ...
ပို့... ဖယ်...

လူငယ်သည်
ကားတံခါးဆွဲဖွင့်၍
သေတ္တာပုံခံတစ်ခုကို
ထုတ်ယူလိုက်ပြီ။

ရှိန်မှာ သော့ရှိခဲ့ရင်
ဖွင့်ကြည့်ပါ။ ခုတော့မည်း
ရာဇဝင်ထဲမှာမောင့်ကိုထားရစ်
ခဲ့ပါရှိန်ရယ်...

မင်းမှာမည်း
သော့မတွေ့တော့ဘူး
ဒီလောက်ထောင်စိမ်းကားနေ
မှတော့ ဒီအမှတ်တရပစ္စည်းတွေ
သိမ်းထားတဲ့သေတ္တာကိုမည်း
ငါမလိုအပ်တော့ဘူး။
သွားပေရော့...

ခက်ဝေးဝေးရောက်သွားသောနုဖတ်သည် ပစ်ချလိုက်သည့်အရာကို မမြင်တော့ပဲ ငယ်ချစ်
ဟောင်း၏အသံလေးသာ သဲ့သဲ့လေးကြားမိသည်။

နုပတ်၏ခဏားအဆုံးတွင် ပွဲကြီးကတစ်ခုအောင်မြင်သည်။

ဒီဖြင့်အရင်လူထက် ကိုယ့်ကိုပိုချစ်တာပေါ့။

ဟုတ်တာပေါ့ 'ကို' ရယ် မေးခရာလိုလိုလား

အတိတ်မှာ ဘာတွေပဲဖြစ်ခဲ့ဖြစ်ခဲ့လေ အခုချစ်နေကြတာပဲ အနာဂါတ် ကိုလည်း ဆက်ချစ်ကြ တာပေါ့။

ပွဲကြီး၏ခဏားကြောင့် နုပတ်မျက်နှာတွင် ကြည်နူးရိပ်များဝေပြာသွား၏။ ထို့နောက်ရှက်သွေး လေးပြန်းသွားပြန်ပြီး...

ကို ရဲ့ခဏားကြားရတာ နုပတ်အရမ်းဝမ်းသာတာပဲ။ ပြီးတော့လေ... ပြီးတော့... နုပတ်တို့ မှာရင်သွေးလေးလည်း ရှိနေပြီတဲ့။

ပွဲကြီး၏မျက်နှာကြီးတစ်ခုလုံး ရွှင်ပြုံးသွားကာ-

ဟ... ဟဟဟ...

၉၆

တို့တွေအတွက် ဒီထက်အပိုးတန်တာ ဘာရှိဦးမှာလည်းကွယ်။

www.burmeseclassic.com

ဆက်ပြောရမယ်ဆိုရင်
သူက နုပတ်ကို ခိုးပြေးဖို့ ချိန်း
ပြီးသား။ နုပတ်ထွက်လာတော့
သူက ဗုန်းနဲ့ ပဲအဆက်
ဖြတ်တယ်လေ။

ကျုပ်...
မလာဖြစ်တော့ဘူး
နုပတ် ကောင်ပြေတု
ဟုနဲ့ ပျက်စွာပါ...
ဒါပဲဇော်...

တောက်!

၂ ဇနားဇနားကယ်မှုဂျိလ် xxx ၂ xx

xx ဇနားဇနားကယ်မှုဂျိလ် ၂

အဲဒီအချိန်မှာ ဝိတ်လေးပြီး
ရွှေကပ်သွားနေတုန်း
'ကို' နဲ့တွေ့တာ။

တို့ကလည်း
မြင်မြင်ချင်းချစ်မိတာ
ပဲလေ

နုပတ်ကအရင်က
ဒီခရိုက်မဟုတ်ဘူး။ အရမ်းစည်းစနစ်
ကြီးတုမိန်းခလေးပါ။ 'ကို' ကိုနဲ့ဆိုး
ဆိုးချင်တာရော။ လောကကြီးကို အရွံ့
တိုက်ချင်တာပါပေါင်းပြီး မလည်မရှုတ်
မလေးလုပ်လိုက်တာ သူကပေါ့ပေါ့နေ
ပေါ့ပေါ့စားမို့ နုပတ်မိဘာတွေက သူ့ကို
ယူရင် သေခန်းပြတ်လို့ ကြော်ငြာ
ထားတဲ့ကြားက။

ပွဲကြီးက နုပတ်အိမ်ပက်ကလေးကို
ဆွဲ၍ခတ်ပွပွပေးနမ်းလိုက်ရင်း-

နုပတ်ကအတင်း
ဇွတ်ခိုတ်ပြီးအိမ်ပေါ်က ဆင်းလာတာ။
သူ့တာဝန်ခံမှန်းသိပေမယ့် အိမ်ပေါက်
ထိကတော့ စိတ်နှာတယ်။

ပြီးခဲ့တာတွေပြန်ဖော်
မနေပါနဲ့ အချစ်ရယ်။ တို့တွေရဲ့
ဖူးခက်ကြမ္မာက လက်တွဲဖို့ ဖန်တီး
ပေးတာလို့ ပဲသဘောထား
လိုက်ပါ။

အကြောင်းရှိလို့၊
ပြောနေရတာပေါ့ 'ကို' ရယ်။ နုပတ်ရဲ့
နောက်ကြောင်းတွေကို 'ကို' သိမှာ
ခိုးလို့ မှတ်ပုံတင်ကအစ၊ ဖုန်းပါ
ဝါတ်ခ်ပြုတ်ပြီး ပွက်ထားတာ

ဟင်... ကြည့်ခမ်း၊
လူဆိုးမလေး။ တို့ကအဟုတ်
မှတ်လို့၊ ဗမာ့နည်းဗမာ့ဟန်နဲ့
အရှေ့ခုနစ်အိမ်၊ အနောက်ခုနစ်အိမ်
အသိပေးပြီး မင်္ဂလာဆွမ်းလေးပဲ
ကျွေးခဲ့ရတာ။

နုပတ်ကပ္ပကြီးကို ရွမ်းရွမ်းစားစားကြည့်ကာ-

ခုပည်းနောက်မကျ
သေးပါဘူး 'ကို'ရဲ့။ 'ကို'ကို နုပတ်က
မိဘတွေဆီတောင်းရမ်းပြီးတင့်တောင်း
တင့်တယ် လက်ထပ်ယူမှာပါ။

အိုး - တကယ်လား
ဒါဖြင့်ပည်းတို့ကိုခင်းစားချိန်
ပေးပါဦးနော်။

ဘယ်ဟိုတယ်မှာ
ညှော်ခံပွဲလုပ်ရင်ကောင်း
မလဲလို့

သူ့ခကားကို
အခန်းထဲဝင်
လာသောသူငယ်ချင်း
များက နားခွန်နားဖျား
ကြားလိုက်ရ၍
အားရဝမ်းသာ
ခွာဖြင့်-

ငါ့ပည်းနည်းနည်းတော့
ရှယ်ယာခွဲပေးကွာ။
ဦးသိန်းရွှေကြည်ကြီးကို
မျက်နှာလုပ်ရအောင်။

ဟား...
မင်းတို့ ဒီသေတ္တာကို
ဖွင့်ကြည့်ပြီးပြီပေါ့။ ရတနာတွေ
ရတဲ့အထိမ်း အမှတ်ညှော်ခံပွဲ
လုပ်မလို့လား

ဘာမှန်းညှာမှန်းမသိပဲလောဘတက်နေသော
သူငယ်ချင်းများကိုကြည့်၍ ပွကြီးပြုံးမိသည်။

ငါလည်းနောက်မိန်းမယူဖို့
စားရိတ်လိုနေတာနဲ့အတော်ပဲကွ
ပွကြီးရေအကြို Gift ပေါ့။

မင်းတို့ ဒီသေတ္တာထဲမှာ
ဘာရှိတယ်ဆိုတာသိရမှ
ရင်ထဲကလောဘတွေငြိမ်းသတ်
နိုင်မယ်ထင် တယ်။

ကဲ-နုပတ်ရေ
အဲဒီသေတ္တာလေးထဲမှာ
ဘာတွေရှိတယ်ဆိုတာဒီကောင်
တွေကိုဖွင့်ပြရိုက်ပါဦး။

ပွကြီးကသိသိနှင့်ပင် ရွဲ့ကမ္ဘာဖွင့်ခိုင်း
လိုက်သည်။

နုပတ်က
ပွကြီး လှမ်းပေးသော
သေတ္တာလေးကို ယူကာ
လည်ပင်းတွင်ဆွဲထားသော
ဆွဲကြိုးကိုဖြတ်လိုက်
သည်။

အချိန်ဆွဲနေသည့် နုဖတ်နှင့် ပွကြီးကိုကြည့်၍
ပူပြင်းတို့ အုပ်စုအားမလိုအားမရဖြစ်နေကြသည်။

'ကို' တကယ်ခိတ်မဆိုး
ရဘူးနော်။ ဒီသေတ္တာပေးထဲမှာ
ဘာတွေပဲရှိနေနေ အချစ်တွေ
မပြောင်းလဲရဘူးနော်။

ကဲ - ဖွင့်ပါတော့...

ကိုရိုးယားကား
တက်တောင်ပေရည်
နေကြတယ်

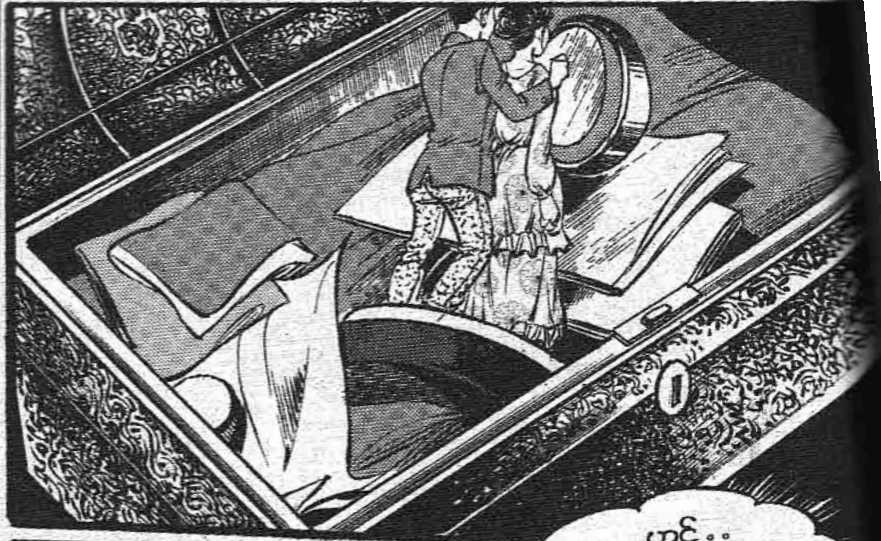
ပွကြီး
.. ငါ နုမေကို တစ်ခါတည်း
သုတ်ပြေးလာတာနော်

ကိုယ်က 'အတိတ်' နဲ့
ရန်မဖြစ်တတ်ပါဘူးကွာ။
'အနာဂတ်' မှာ ဆက်ချစ်ဖို့ပဲ
မျှော်လင့်ထားတာ။ တို့ရင်
ထဲမှာနောက်ကြည့်မှန်
မရှိပါဘူး။

အားလုံး၏
နှုတ်လုံး အိမ်ထဲတွင်
လောဘာမီးရှို့
အရောင်တလက်
သက်ထွက်နေကြ၏

ကဲပါ...
ဖွင့်ပြလိုက်ပါတော့နုဖတ်ရယ်
ဒီကောင်တွေမတွေ့မချင်း
လောဘာတွေတက်နေမှာပဲ

နုပတ်ခတ်ယုယုပေးပြန်ကာ သေတ္တာကိုဖွင့်၍ အားလုံးမြင်အောင်ပြလိုက်သည်။

ပလက်တီနမ် အချပ်ဖြစ်မှာပေါ့ဟ

ဟင်.. အချပ်ကပေးနှစ်ချပ်နဲ့ အရွက်တွေ

ဟိုအရွက်တွေက ရတနာမြေပုံလား မသိဘူး။

နုပတ်က မိုးလုံးကို ကြည့်ရင်းပြုံးမိသည်။ ထို့နောက်အားလုံးကို

ရွှေဖြူအချပ် မဟုတ်ပါဘူး။ သံလိုက် ခုံတွဲချပ်ပါ။ အရင်ဘဲနာကြီး ခင်္ကမု သွားလျှင်ဟုန်း အမှတ်တရပယ်ခဲ့တာ

မိန်းခလေးရုပ်က နှင်းဆီနီကို
ကိုယ်စားပြုတာပေါ့ စာရွက်တွေကလည်း
ရတနာမြေပုံတွေမဟုတ်ပါဘူး။ ဒင်းနဲ့ တွဲခဲ့တုန်းက
ပန်းခြံဝင်တာ / ရုပ်ရှင်သွားတာ ဘုရားပူးထွက်ရင်း
လျှော့တုံ့ဖြတ်ပိုင်းတွေပါ။ မြန်မာပြည်
အနှံ့ပေါ့။

ကပ်ပြန်အိမ်ပါ
ခါးပတ်ကလေး သိပ်စားပါ
မောင်ရယ်...

ဒင်း ချောက်ဖက်ပေါက်
တွဲလို့ကတော့ ဒါတွေနဲ့
ပြာယုနာ ရှာပစ်မယ်

မှန်းချက်နှင့် နှမ်းထွက်သည်မိုင်တစ်ရာက
လွဲသွားသဖြင့် အားလုံးပိုင်ကျသွား၏။

ဟင်.. နင်တို့က
ဘုရားပူးထွက်တယ်ဆိုတော့..
ဘုရားပူးကားပိုက်ရင်း လိပ်ဥ
ရောနှိုက်သေးလား။

ဟေ့

ရတနာတွေမဟုတ်လို့
ညစ်နေရတဲ့ကြားထဲ သူများ
လင်မယားကြား အချွန်နဲ့
ဝင်ဖွဲ့ရသလား။

၁၀၃

ကိုသန်းဇော်
ရှင်ပြောတော့ ဒီသေတ္တာ
ထဲက ရတနာတွေရရင်
အပေးဆီမှာတင်တောင်း
မယ်ဆို

ယုံပြီးမှတ် -
ပုံပြီးအပ်ခဲ့တာ ခုတော့
မှားပါပြီပေါ့။
ဟင့်... ဟင့်...
...ရွတ်

နုမေ ငိုချင်း
ချွဲသဖြင့်အားလုံးက
မချိပြီး
ပြုံးကြရသည်။
ထို့နောက်
အရှက်ပြေ
သဘောဖြင့်
သန်းဇော်က-

ဒီရတနာတွေမရလည်း
နုကို ကိုယ်ရှာဖွေကျွေးနိုင်
ပါတယ်ကွာ

ဘာလဲ...
ဖဲရိုက်ပြီးတော့လား။

ဒါပေါ့ကွ...
မသာမိတ်တွေလိုက်
ကုတ်... နား...

ဟာ...
ကလေးကလေးပြောနေတာ
လဲ... ခြီးခြီးသားသား
ရှာတွေ့ဖို့မဟာ...

BURMESE
CLASSIC
.COM

ပွဲကြီးကအားလုံးကို
ပြုံးကြည့်လိုက်ပြီး
နုပတ်ဆီပုခုံးပေးကို ပွေ့ကာ -

ကဲ အဲဒီရတနာတွေကို
လိုချင်ရင်သေတ္တာလိုက်သာ
မသွားပေတော့။ ရတနာအခပ်က
ငါ့မိန်းမဆီမှာ ရှိနေပြီကွ

BURMESE
CLASSIC

ဟောနီ - ဗိုက်ထဲမှာလေ
နုပတ်မှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီကွ!

နမေက ကိုယ်ချင်းစာရွာပြင် နုပတ်ကိုကြည့်ရင်း -

နင်ကားတိုက်ခံရပြီး
ကလေးကိုမထိတာ ကံကောင်း
တယ်နော်

အင်းဟုတ်တယ်

ဒါပေမယ့်လေ
အခကောင်းတော့ အနှောင်း
အခါခါဆိုသလိုပေါ့ကွာ။ နောက်
ထပ်လည်းကလေးတွေအများကြီး
မွေးပေးဦးနော် နုပတ်

ဘယ်လောက်များလဲ

အင်း...
ခပျစ်သီးတစ်ခိုင်
လောက်ပေါ့။

သန်တော်ကအပြေးအလွှားနှင့် နှမအနားကပ်ကာ-

တို့လည်းပွကြီးတို့လို
ရတနာတွေ ခုရအောင်နော်

အို..
ထန်းသီးတစ်ခိုင်စာ
လောက်ပေါ့။

မြတ်စွာဘုရား...
ဒီနေ့မှ ခိုးရာလိုက်တာနော်

BURMESE CLASSIC .COM

ဟဲ.

သန်းဇော်က
အားရဝမ်းသာနှင့်
ပျက်စီးဆီပြေးပြီး
ပြောင်းကန် လက်ဝါးချင်း
ရိုက်လိုက်ကြသည်။

ဟေ့...
တို့တွေသဘောမတူ
ရသေးဘူးနော်။ လက်မခံ
ရသေးဘူး။

အိမ်ပိုင်နှစ်ခွထွက်လာသော မိန်းမကားကြောင့်
အားလုံးခက်တော့ အူကြောင်ကြောင်ဖြစ်သွားကြသည်။
ပြီးနောက်ထဲတွင်က လူနာအနီးကွဲထွက်မတက်
လှုံထွက်သွားတော့သည်။

အင်း
နှင်တို့လက်မခံရင်တော့
တစ်ခိုင်စာမဟုတ်ပဲ နှစ်ခိုင်စာ
ဖြစ်တော့မှာပဲ
ဟံ...ဟံ..